

หลักสูตรสถานศึกษา

ระดับปฐมวัย ปีการศึกษา 2567

ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560

โรงเรียนบ้านตอแล

อำเภอเวียง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านแม่ตง ระดับปฐมวัย (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๖๓) จัดทำขึ้นเพื่อให้โรงเรียนได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพด้านความรู้ คู่คุณธรรม และทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ศตวรรษที่ ๒๑ นอกจากนี้ยังใช้เป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตในท้องถิ่นหรือสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต อีกทั้งเพื่อใช้ในการบริหารการจัดการศึกษาและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช ๒๕๕๓

ในการจัดหลักสูตรสถานศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาสภาพปัญหา บริบท ของการจัดการศึกษาที่ผ่านมาและดำเนินการแต่งตั้งคณะทำงานวางแผนการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา สำหรับเด็กอายุ ๓-๖ ปี จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

โรงเรียนบ้านตอแลขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนร่วมและส่วนเกี่ยวข้องที่ช่วยในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาดังกล่าวให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสำหรับการจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนด

โรงเรียนบ้านตอแล

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความนำ	๑
ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย	
วิสัยทัศน์	๑
พันธกิจ	๒
เป้าหมาย	๒
จุดหมาย	๓
มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์	๓
โครงสร้างหลักสูตร	๔
ระยะเวลาเรียน	๔
สาระการเรียนรู้รายปี	๖
การจัดประสบการณ์	๘
การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้	๒๖
การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย	๒๘
การบริหารจัดการหลักสูตร	๓๖
การจัดการศึกษาปฐมวัย (เด็กอายุ ๓-๖ ปี) สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ	๓๙
การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัย กับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑	๔๙
ภาคผนวก	
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย	
ประกาศอนุญาตให้หลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย	
ประกาศให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย	

ความนำ

การปฏิรูปการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๕๔ มาตราที่ ๒๗ ได้กำหนดให้สถานศึกษาดำเนินการจัดทำหลักสูตรระดับสถานศึกษา โดยให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และสภาพพื้นฐานตามบริบททางวัฒนธรรมวิถีชีวิตของสังคม ชุมชนและท้องถิ่นของเด็ก ทั้งนี้เพื่อให้สถานศึกษาได้ใช้หลักสูตรเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และมาตรฐานทัดเทียมกัน

โรงเรียนบ้านตอแล ตระหนักถึงความสำคัญในการจึงได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้เด็กมีการพัฒนาอย่างสมดุล รอบด้านเต็มตามศักยภาพ โดยเน้นการปลูกฝังให้เด็กเกิดจิตสำนึกรักบ้านเกิดมีมารยาทตามวัฒนธรรมไทย ตลอดจนมีความสามารถทางภาษาสื่อสารและการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย โดยใช้การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นประสบการณ์ตรงหลากหลายรูปแบบที่มีความสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและจุดเน้นของสถานศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ครูผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจ ชัดเจนในแนวทางการพัฒนาเด็กตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ตลอดจนสามารถนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสมตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนด

หลักสูตรสถานศึกษา ระดับการศึกษาปฐมวัย
หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗
สำหรับเด็กอายุ ๓ - ๖ ปี
โรงเรียนบ้านบ้านต่อแล

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย โรงเรียนบ้านแม่ตง

โรงเรียนบ้านต่อแล พัฒนาเด็กอายุ ๓ - ๖ ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาเด็กทุกด้านโดยองค์รวม บูรณาการผ่านการเล่นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง และการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ด้วยความรัก ความเข้าใจของทุกคน เพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุล เติบโตตามศักยภาพ และสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

อัตลักษณ์ของสถานศึกษา

ไหว้สวย สลามงาม

วิสัยทัศน์

ภายในปีการศึกษา ๒๕๖๗ โรงเรียนบ้านต่อแล จัดการศึกษาให้กับเด็กอายุ ๓ - ๖ ปีตามหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย โดยมุ่งเน้นพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน ๑.ด้านร่างกาย ๒.ด้านอารมณ์ และจิตใจ ๓.ด้านสังคม ๔. ด้านสติปัญญา ครูจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กอายุ ๔ - ๖ ให้มีพัฒนาการเหมาะสมอย่างรอบด้าน สมดุล เติบโตตามศักยภาพ ปลูกฝังความเป็นไทยและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนส่งเสริมความสามารถทางภาษา สื่อสารและการแสวงหาความรู้ โดยเน้นการเรียนรู้อย่างมีความสุข

พันธกิจ / ภารกิจ

๑. ออกแบบหลักสูตรสถานศึกษา และสาระการเรียนรู้บนพื้นฐานของทฤษฎีพัฒนาการ แนวคิดทางการศึกษาปฐมวัย หลักการอบรมเลี้ยงดู และกระบวนการทำงานของสมองด้านการคิดและการจัดการ
๒. ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์การศึกษาปฐมวัย
๓. จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ และจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ
๔. จัดระบบการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียน การดูแลให้ความช่วยเหลือ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการสร้างรอยเชื่อมต่อบริเวณการศึกษาปฐมวัยกับประถมศึกษาปีที่ ๑
๕. จัดระบบสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่สะท้อนการจัดเตรียมสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อกระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เหมาะสมกับวัย และมีการพักผ่อนเพียงพอ
๖. จัดระบบการคัดเลือกครู การส่งเสริมและพัฒนาครู บุคลากร พ่อแม่และผู้ปกครองเพื่อให้สามารถจัดการศึกษาได้ตามปรัชญา วิสัยทัศน์ มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์
๗. จัดระบบการประเมินพัฒนาการ ผลลัพธ์การเรียนรู้เพื่อนำผลไปปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย
๘. ประสานความร่วมมือในการพัฒนาเด็กระหว่างสถานศึกษากับพ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย

เป้าหมาย

๑. เด็กปฐมวัยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาเหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความแตกต่างระหว่างบุคคล เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความแตกต่างระหว่างบุคคลเมื่อจบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
๒. เด็กปฐมวัยทุกคนได้รับการส่งเสริมคุณลักษณะความเป็นไทยและเจตคติที่ดีต่อท้องถิ่น
๓. เด็กปฐมวัยร้อยละ ๙๐ มีมารยาทตามวัฒนธรรมไทย มีความสามารถในการสื่อสาร และการแสวงหาความรู้สมัย
๔. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการแสวงหาความรู้ที่หลากหลาย และสามารถส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านของเด็กเหมาะสมกับวัย ร้อยละ ๙๐
๕. บุคลากรร้อยละ ๑๐๐ มีความเข้าใจตามหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย มีการพัฒนาตนเองต่อเนื่องสามารถนำนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน
๖. ผู้ปกครอง ชุมชนและท้องถิ่น ร้อยละ ๙๐ ให้ความร่วมมือและสนับสนุนทุกด้านของการดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย
๗. ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาคุณภาพเด็กปฐมวัยของสถานศึกษา

จุดหมายของหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาสำหรับเด็กอายุ ๓- ๖ ปี มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการตามวัยเต็มตาม ศักยภาพ และมีความพร้อมในการเรียนรู้ต่อไป จึงกำหนดจุดหมายเพื่อให้เกิดกับเด็กเมื่อจบการศึกษาระดับ การศึกษาปฐมวัย ดังนี้

๑. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย แข็งแรง และมีสุขนิสัยที่ดี
๒. สุขภาพจิตดี มีสุนทรียภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ดีงาม
๓. มีทักษะชีวิต และปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีวินัย และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
๔. มีทักษะการคิด การใช้ภาษาสื่อสาร และการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ ๓ – ๖ ปี กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จำนวน ๑๒ มาตรฐานประกอบด้วย

๑. พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย ๒ มาตรฐานคือ
 - มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี
 - มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน
๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย ๓ มาตรฐานคือ
 - มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข
 - มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว
 - มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม
๓. พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย ๓ มาตรฐานคือ
 - มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 - มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย
 - มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมไทย

ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๔. พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย ๔ มาตรฐานคือ
 - มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย
 - มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้
 - มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
 - มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย

๑. การจัดชั้นหรือกลุ่มเด็ก

โรงเรียนบ้านตอแลได้กำหนดการจัดการศึกษาปฐมวัยเป็น ๓ ระดับชั้น คือ

ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๑ กลุ่มเด็กอายุ ๓ ปี

ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ กลุ่มเด็กอายุ ๔ ปี

ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓ กลุ่มเด็กอายุ ๕ ปี

๒. ระยะเวลาในการจัดประสบการณ์

ระยะเวลาการจัดประสบการณ์ของโรงเรียนบ้านตอแลใช้เวลาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็กอายุ ๓ - ๖ ปี แบ่งเป็น ๒ ภาคเรียนต่อปีการศึกษา โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วันต่อปีการศึกษา หรือประมาณ ๓๐ - ๓๕ สัปดาห์ ในแต่ละวันจะใช้เวลาประมาณไม่น้อยกว่า ๕ ชั่วโมง (ขึ้นอยู่กับที่มาโรงเรียนและการพักผ่อนนอนหลับของนักเรียน)

รายการพัฒนา	อายุ ๓-๔ ปี ชั่วโมง : วัน (ประมาณ)	อายุ ๔-๕ ปี ชั่วโมง : วัน (ประมาณ)	อายุ ๕-๖ ปี ชั่วโมง : วัน (ประมาณ)
๑. การพัฒนาทักษะพื้นฐานในชีวิตประจำวัน (รวมทั้งการช่วยตนเองในการแต่งกาย การรับประทานอาหาร สุขอนามัย และการนอนพักผ่อน)	๓	๒ ๑/๒	๒ ๑/๒
๒. การเล่นเสรี	๑	๑	๑
๓. การคิดและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	๑	๑	๑
๔. กิจกรรมด้านสังคม (การทำงานร่วมกับผู้อื่น)	๑/๒	๓/๔	๑
๕. กิจกรรมพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่	๓/๔	๓/๔	๓/๔
๖. กิจกรรมที่มีการวางแผนโดยผู้สอน	๓/๔	๑	๑
๗. กิจกรรมเสริมตามบริบทสถานศึกษา		๓/๔	๑/๒
เวลาโดยประมาณ	๗	๗	๗

๓. มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้รายปี

โรงเรียนต่อแลได้นำมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์และสภาพที่พึงประสงค์รายปีที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาวิเคราะห์กำหนดสาระการเรียนรู้ ของสถานศึกษา โดยจำแนกเป็น ๓ ระดับคือ สาระการเรียนรู้ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๑ , ๒ และ ๓ เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้กับเด็กเพื่อส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ให้ครอบคลุมมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง ๑๒ มาตรฐาน ครอบคลุมตัวบ่งชี้ ๒๙ ตัวบ่งชี้ และ ๕๙ สภาพที่พึงประสงค์ ทั้งนี้สาระการเรียนรู้ประกอบด้วย ๒ ส่วนคือ สาระที่ควรเรียนรู้และประสบการณ์สำคัญ สำหรับสาระที่ควรเรียนรู้นั้นโรงเรียนกำหนดโดยวิเคราะห์มาจากสาระที่ควรเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลาง และเพิ่มเติมในส่วนที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนวัฒนธรรม / ประเพณีของไทย รายละเอียดตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์และสาระการเรียนรู้ที่กำหนดดังนี้

ตารางการวิเคราะห์การเรียนรู้รายปี (ตัวอย่างการวิเคราะห์การเรียนรู้รายปีเอกสารฉบับจริงจะอยู่ในเล่มเอกสารประกอบเล่มที่ ๑
ตารางวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปี ตาม/ มาตรฐาน / ตัวบ่งชี้ / สภาพที่พึงประสงค์ / ประสพการณ์สำคัญ / สาระที่ควรเรียนรู้)
ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๑

พัฒนาการด้านร่างกาย

มาตรฐานที่๑ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี	
	ชั้นอนุบาล ๑ ๓-๔ ปี	ประสพการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	<u>ด้านร่างกาย</u> ๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน (๑) การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก
๑.๒ มีสุขภาพอนามัยสุข นิสัยที่ดี	๑.๒.๑ ยอมรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำสะอาดเมื่อมีผู้ชี้แนะ	<u>ด้านร่างกาย</u> ๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน (๑) การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก

ตารางการวิเคราะห์การเรียนรู้รายปี (ตัวอย่างการวิเคราะห์การเรียนรู้รายปีเอกสารฉบับจริงจะอยู่ในเล่มเอกสารประกอบเล่มที่ ๑ ตารางวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปี ตาม/ มาตรฐาน / ตัวบ่งชี้ / สภาพที่พึงประสงค์ / ประสพการณ์สำคัญ / สาระที่ควรเรียนรู้) ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๒

พัฒนาการด้านร่างกาย

มาตรฐานที่๑ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี	
	ชั้นอนุบาล ๒ ๔-๕ ปี	ประสพการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	<u>ด้านร่างกาย</u> ๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน (๑) การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก
๑.๒ มีสุขภาพอนามัยสุขนิสัยที่ดี	๑.๒.๑ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์และดื่มน้ำที่สะอาดด้วยตนเอง	<u>ด้านร่างกาย</u> ๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน (๑) การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก

ตารางการวิเคราะห์การเรียนรู้รายปี (ตัวอย่างการวิเคราะห์การเรียนรู้รายปีเอกสารฉบับจริงจะอยู่ในเล่มเอกสารประกอบเล่มที่ ๑ ตารางวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปี ตาม/ มาตรฐาน / ตัวบ่งชี้ / สภาพที่พึงประสงค์ / ประสพการณ์สำคัญ / สาระที่ควรเรียนรู้) ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓

พัฒนาการด้านร่างกาย

มาตรฐานที่๑ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์	สาระการเรียนรู้รายปี	
	ชั้นอนุบาล ๒ ๔-๕ ปี	ประสพการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้
๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	<u>ด้านร่างกาย</u> ๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน (๑) การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก
๑.๒ มีสุขภาพอนามัยสุขนิสัยที่ดี	๑.๒.๑ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้หลายชนิดและดื่มน้ำที่สะอาดได้ด้วยตนเอง	<u>ด้านร่างกาย</u> ๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน (๑) การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก

การจัดประสบการณ์

โรงเรียนบ้านตอแล ได้กำหนดการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กอายุ ๓ - ๕ ปี ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ - ๓ โดยไม่จัดเป็นรายวิชาแต่จัดในรูปของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรมและสำนึกรักบ้านเกิดรวมทั้งเกิดการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ - จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยมีหลักการและแนวทางการจัดประสบการณ์ ดังนี้

๑. หลักการจัดประสบการณ์

๑.๑ จัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงหลากหลายลักษณะ เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างต่อเนื่อง

๑.๒ เน้นเด็กเป็นสำคัญสนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและบริบทของชุมชนท้องถิ่น

๑.๓ จัดให้เด็กได้รับการพัฒนาโดยให้ความสำคัญทั้งด้านกระบวนการ และผลผลิตของการเรียนรู้

๑.๔ จัดประสบการณ์การปลูกฝังจิตสำนึกรักบ้านเกิดและความเป็นไทย โดยให้ผู้ปกครอง ชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

แนวการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดประสบการณ์

โรงเรียนบ้านตอแล มุ่งส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กมีพัฒนาการทุกด้านเต็มศักยภาพ และเกิดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงได้กำหนดแนวดำเนินการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดประสบการณ์ ดังนี้

๑. ประสานความร่วมมือกับชุมชนและผู้ปกครอง ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ดังนี้

๑.๑ ส่งเสริม สนับสนุนให้คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาปฐมวัย โดยให้ความเห็นชอบและข้อคิดเห็นต่างๆเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร และแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปีในวาระการประชุมตามโอกาส

๑.๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ โดยเป็นวิทยากรให้ความรู้มีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น ทัศนศึกษา ประกอบอาหาร ฯลฯ ตลอดจนให้การสนับสนุน ในการจัดหาสื่อประกอบการเรียนรู้ต่างๆ เป็นต้น

๑.๓ สนับสนุนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาให้ความเห็นชอบ และข้อคิดเห็นต่างๆเกี่ยวกับการจัดหน่วยการจัดประสบการณ์ โดยพิจารณาให้ความเห็นชอบและข้อคิดเห็นต่างๆเกี่ยวกับการจัดหน่วยการจัดประสบการณ์ตลอดปี ตลอดจนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ และพัฒนาการของเด็ก

๒. ให้ความรู้ผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูการส่งเสริมพัฒนาการ และการเรียนรู้เพื่อร่วมมือกันในการพัฒนาเด็กเต็มศักยภาพ และทิศทางเดียวกัน โดยเผยแพร่ความรู้ในรูปแบบต่างๆ เช่น แรกรับประทับใจ / ประชุมผู้ปกครอง จัดป้ายนิเทศในมุมผู้ปกครอง จัดทำจุลสาร / แผ่นพับจัดกิจกรรมครอบครัวศึกษาประจำหน่วยการจัดประสบการณ์ เป็นต้น

๓. ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูผู้สอนพัฒนาตนเอง มีความรู้ก้าวหน้าอยู่เสมอ เพื่อสามารถจัดประสบการณ์ให้กับเด็กได้สอดคล้องกับบริบท และความเปลี่ยนแปลงของสังคม

๔. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดและการใช้สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนตลอดจนสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ที่สร้างเสริมให้เด็กทำกิจกรรมได้เต็มตามศักยภาพ และความแตกต่างของเด็กแต่ละบุคคล

๕. นิเทศ กำกับ ติดตาม ให้มีการประเมินคุณภาพในสถานศึกษา และนำผลจากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพเด็ก

๒. แนวทางการจัดประสบการณ์

โรงเรียนบ้านตอแล ได้กำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์ของชั้นอนุบาลปีที่ ๑ – ๓ ดังนี้

๒.๑ การจัดกิจกรรมประจำวันที่สอดคล้องกับเวลาตามช่วงความสนใจของเด็กแต่ละระดับชั้น

รายการกิจกรรม	ระยะเวลา			ข้อเสนอแนะ
	อนุบาล ๑	อนุบาล ๒	อนุบาล ๓	
๑. การรับเด็กและการสนทนา	๒๐ นาที	๒๐ นาที	๒๐ นาที	กิจกรรมประจำวันสามารถปรับให้เหมาะสมกับเวลา เหตุการณ์สถานการณ์การเรียนรู้ และความสนใจของเด็ก แต่ทั้งนี้ทุกหน่วยการเรียนรู้ต้องจัดครบทุกกิจกรรม
๒. การเข้าแถว เคารพธงชาติ สวดมนต์	๓๐ นาที	๓๐ นาที	๓๐ นาที	
๓. กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ	๒๐ นาที	๒๐ นาที	๒๐ นาที	
๔. กิจกรรมสร้างสรรค์	๑ ชม.	๑ ชม.	๑ ชม.	
๕. กิจกรรมเล่นตามมุม				
๖. กิจกรรมเสริมประสบการณ์	๒๐ นาที	๓๐ นาที	๓๐ นาที	
๗. กิจกรรมเล่นกลางแจ้ง	๔๐ นาที	๓๐ นาที	๓๐ นาที	
๘. การรับประทานอาหาร	๑ ชม.	๑ ชม.	๑ ชม.	
๙. การนอนพักผ่อน	๒ ชม.	๒ ชม.	๒ ชม.	
๑๐. กิจกรรมเกมการศึกษา / กิจกรรมภาษาพาเพลิน	๒๐ นาที	๓๐ นาที	๓๐ นาที	

หมายเหตุ การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์และกิจกรรมเล่นตามมุม ครูสามารถประยุกต์ใช้เวลาเข้าการรับเด็ก และหลังเวลาเลิกเรียนมาจัดกิจกรรมเสริมให้ตามความสนใจของเด็ก ได้ตามความเหมาะสมของแต่ละห้องเรียน

๒.๒ ขอบข่ายกิจกรรมประจำวัน

โรงเรียนบ้านตอแลได้กำหนดการจัดกิจกรรมประจำวันระดับการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

๐๗.๓๐ - ๐๘.๐๐ น.	รับเด็กและสนทนารายบุคคล
๘.๐๐ - ๐๘.๓๐ น.	เคารพธงชาติ ตรวจสุขภาพ ไปห้องน้ำ
๐๘.๓๐ - ๐๙.๐๐ น.	กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
๐๙.๐๐ - ๐๙.๒๐ น.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์
๐๙.๒๐ - ๐๙.๓๐ น.	พัก(ดื่มนม)
๐๙.๓๐ - ๑๐.๓๐ น.	กิจกรรมสร้างสรรค์และเล่นตามมุม
๑๐.๓๐ - ๑๑.๓๐ น.	กิจกรรมเล่นกลางแจ้ง
๑๑.๓๐ - ๑๒.๓๐ น.	พัก รับประทานอาหาร ล้างหน้า แปรงฟัน
๑๒.๓๐ - ๑๔.๒๐ น.	นอนพักผ่อน
๑๔.๒๐ - ๑๔.๓๐ น.	เก็บที่นอน ล้างหน้า รับประทานอาหารว่าง
๑๔.๓๐ - ๑๕.๐๐ น.	กิจกรรมเกมการศึกษา/ กิจกรรมบ้านนักวิทยาศาสตร์
๑๕.๐๐ - ๑๕.๓๐ น.	สรุป เตรียมตัวกลับบ้าน

๒.๒.๑ การรับเด็กและการสนทนา

การรับเด็กและการสนทนายามเช้า เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ครูได้ทักทายเด็กเป็นรายบุคคลเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสใช้ภาษาสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึก ความนึกคิด ความรู้ ความเข้าใจ ในสิ่งต่างๆ ที่เด็กมีประสบการณ์ และตรวจสุขภาพโดยสัมผัสตัวเด็ก ดูแลความเจ็บป่วย ความสะอาดของร่างกายตลอดจนการแนะนำ / อบรมสั่งสอน เรื่องการปฏิบัติตนในกิจวัตรประจำวัน และคุณธรรมต่างๆ

๒.๒.๒ การเข้าแถว ทำกิจกรรมตามหลักศาสนาตามที่นิกถือ เคารพธงชาติ

การเข้าแถว สวดมนต์ เคารพธงชาติ เป็นกิจกรรมที่ควรให้เด็กปฏิบัติทุกวัน เพื่อฝึกความมีวินัยในตนเอง และ ปลูกฝังให้เด็กรู้จักรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ตามวัฒนธรรมไทย

๒.๒.๓ กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ โดยใช้เสียงเพลง คำคล้องจอง เครื่องเคาะจังหวะ และอุปกรณ์อื่นๆ มาประกอบการเคลื่อนไหวเพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดจินตนาการ พัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก และเห็นความสวยงามของสิ่งต่างๆ รอบตัว ตลอดจนเรียนรู้จังหวะและควบคุมการ

เคลื่อนไหวของตนเองได้ ลักษณะการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ จะจัดในรูปของกิจกรรม การเตรียมร่างกายการเคลื่อนไหวพื้นฐานทั้งอยู่กับที่ และเคลื่อนที่ การฝึกจังหวะ การเคลื่อนไหวเชิงสร้างสรรค์ การทำท่าทางตามจินตนาการและคำบรรยาย การปฏิบัติตามคำสั่งและข้อตกลง การเป็นผู้นำ - ผู้ตาม เป็นต้น

๒.๒.๔ กิจกรรมสร้างสรรค์

กิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด จินตนาการ และเห็นความสวยงามของสิ่งต่างๆ รอบตัว โดยใช้ศิลปะเป็นสื่อ เช่นการวาดภาพพระบายสี การปั้น การฉีก ตัด ปะ การพิมพ์ภาพ การร้อย การประดิษฐ์ หรือวิธีการอื่นที่เด็กได้คิดสร้างสรรค์ และ เหมาะกับพัฒนาการ เช่น การเล่นพลาสติกสร้างสรรค์ การสร้างรูปจากกระดาษปึกหมุด ฯลฯ

ลักษณะการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์จะจัดในรูปของกิจกรรมสร้างสรรค์จะจัดในรูปของกิจกรรมกลุ่มย่อยอย่างน้อย ๔ – ๕ กิจกรรมที่เด็กจะได้ทำงานและเล่นร่วมกันประมาณ ๔ – ๖ คน และกิจกรรมรายบุคคล โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้เลือก ตัดสินใจที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ตามความสนใจอย่างน้อย ๑ – ๒ กิจกรรม

๒.๒.๕ กิจกรรมเล่นตามมุม

กิจกรรมเล่นเสรีเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กเล่น เรียนรู้อย่างอิสระตามมุมการเล่นหรือมุมประสบการณ์ที่จัดไว้ในห้องเรียน เช่น มุมบ้าน มุมหนังสือ มุมวิทยาศาสตร์ มุมดนตรี มุมเกมการศึกษา มุมเครื่องเล่นสัมผัส เป็นต้น มุมต่างๆ เหล่านี้เด็กมีโอกาสตัดสินใจเลือกเล่นและ เรียนรู้ได้อย่างเสรีตามความสนใจและความต้องการของเด็ก ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มย่อย

ห้องเรียนชั้นอนุบาล ๑ ประกอบด้วย ๕ มุมประสบการณ์

- มุมบล็อก
- มุมหนังสือ
- มุมบ้าน
- มุมวิทยาศาสตร์
- มุมศิลปะ

ห้องเรียนชั้นอนุบาล ๒ ประกอบไปด้วย ๖ มุมประสบการณ์

- มุมบล็อก
- มุมหนังสือ
- มุมบ้าน
- มุมวิทยาศาสตร์
- มุมดนตรี
- มุมศิลปะ

ห้องเรียนชั้นอนุบาล ๓ ประกอบด้วย ๗ มุมประสบการณ์

- มุมบล็อก
- มุมหนังสือ
- มุมบ้าน
- มุมวิทยาศาสตร์
- มุมเขียน
- มุมเกมการศึกษา
- มุมศิลปะ

มุมต่างๆ เหล่านี้เด็กมีโอกาสตัดสินใจเลือกเล่นและเรียนรู้ได้อย่างเสรีตามความสนใจและความต้องการของเด็ก ทั้งเป็นรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่

๒.๒.๖ กิจกรรมเสริมประสบการณ์

กิจกรรมเสริมประสบการณ์เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กได้พัฒนาความคิดรวบยอด และฝึกการทำงานและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มทั้งกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่จัดมุ่งฝึกให้เด็กได้มีโอกาสสนทนา อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สังเกต คิด ทดลอง ค้นคว้าแก้ปัญหา และฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน และได้ค้นหาคำตอบด้วยวิธีการที่หลากหลายในเรื่องที่เด็กสนใจอยากรู้

ลักษณะการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ จะจัดในรูปของการสนทนา พูดคุย การอภิปราย ชักถาม การค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ การสาธิต การทดลอง การทัศนศึกษา การประกอบอาหาร การเล่านิทาน การเล่นบทบาทสมมติ การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ เป็นต้น

๒.๒.๗ กิจกรรมเล่นกลางแจ้ง

กิจกรรมเล่นกลางแจ้งเป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้มีโอกาสออกไปนอกห้องเรียน เพื่อพัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ และความคล่องแคล่วในการใช้วัยวะ ขณะเดียวกันช่วงเวลาของกิจกรรม

กลางแจ้งนั้น เป็นเวลาที่เด็กได้เรียนรู้การระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น และมีโอกาสปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับกลุ่มเพื่อน ทำให้รู้บทบาทของการอยู่ร่วมกัน

ลักษณะการจัดกิจกรรมกลางแจ้ง จะจัดในรูปของการเล่นอย่างอิสระ ได้แก่ การเล่นเครื่องเล่นสนาม การเล่นเกมที่มีกติกา เกมการละเล่น การเล่นน้ำ - ทราย

๒.๒.๘ การรับประทานอาหาร

การรับประทานอาหารที่โรงเรียน เป็นการจัดให้เด็กได้รับประทานอาหารที่มีคุณค่า ฝึกมารยาทในการรับประทานอาหาร การจัดเก็บภาชนะ / เครื่องใช้ และฝึกให้เด็กมีสุขนิสัยที่ดีรู้จักระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น ตลอดจนช่วยเหลือตนเองได้ในกิจวัตรประจำวัน

๒.๒.๙ การนอนพักผ่อน

การนอนพักผ่อนในช่วงพักกลางวัน เป็นการฝึกให้เด็กรู้จักควบคุมตนเองในการนอนพักผ่อน หรือ นอนหลับ และรู้จักช่วยเหลือตนเองในหารจัดเตรียม / เครื่องใช้ และฝึกให้เด็กมีสุขนิสัยที่ดีรู้จักระมัดระวังความปลอดภัยของตนเอง และผู้อื่น ตลอดจนช่วยเหลือตนเองได้ในกิจวัตรประจำวัน

๒.๒.๑๐ กิจกรรมเกมการศึกษา

กิจกรรมเกมการศึกษา เป็นกิจกรรมการเล่นที่ช่วยพัฒนาสติปัญญา มีกฎเกณฑ์กติกาต่างๆ เด็กสามารถเล่นคนเดียว หรือเล่นเป็นกลุ่มได้ ช่วยให้เด็กได้พัฒนาความคิดรวบยอด สังเกต จำแนก เปรียบเทียบ จัดหมวดหมู่ เรียงลำดับเหตุการณ์ แก้ปัญหาและหาความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ

ลักษณะเกมการศึกษาที่จัดให้เด็กเล่น ได้แก่ เกมจับคู่ แยกประเภท จัดหมวดหมู่ เรียงลำดับ โดมิโน ลีอตโต ภาพตัดต่อ ต่อตามแบบ เป็นต้น

นอกจากนี้ทางโรงเรียนได้กิจกรรมการเรียนรู้ ในรูปแบบต่างๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมตามศักยภาพ นอกเหนือจากกิจกรรมที่ปรากฏในกิจกรรมประจำวัน ในแต่ละสัปดาห์จะมีกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย

รูปแบบ กิจกรรมตามนโยบายหรือนวัตกรรม ที่โรงเรียนจัดประสบการณ์ให้เด็กปฐมวัยในสถานศึกษา

๒.๒.๑๑ กิจกรรมบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย

โครงการ “บ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย” เป็นโครงการที่สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระกรุณาพระราชทานพระราชดำริให้คณะกรรมการนำไปพิจารณาริเริ่มดำเนินการนำร่องในประเทศไทย โดยได้ทอดพระเนตรตัวอย่างโครงการนี้ คราวเสด็จพระราชดำเนินเยือนประเทศเยอรมนี เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย จึงได้ติดต่อกับมูลนิธิ Haus der kleinen Forscher โดยการประสานงานของ Mr. Thomas Tillmann เพื่อขออนุญาตนำกิจกรรมนี้มาทดลองทำในประเทศไทย

การประเมินผลนาของโครงการ PISA พบว่า ความรู้และทักษะทางวิทยาศาสตร์ของเด็กไทย ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ย อีกทั้งยังขาดแคลนนักวิทยาศาสตร์และวิศวกรที่จะร่วมมือขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ งานวิจัยยืนยันว่า เราควรสร้างทัศนคติที่ดีด้านการเรียนรู้ทักษะและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ให้กับเด็กตั้งแต่วัย

ปฐมวัย (อายุ ๓-๖ ปี) เพราะเป็นช่วงอายุที่มีความสามารถในการเรียนรู้และจดจำมากที่สุด ซึ่งโครงการได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

การดำเนินกิจกรรม โรงเรียนบ้านต่อแฉ่ได้เข้าร่วมโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อยเป็นรุ่นที่ ๒ โดยมีกิจกรรมทั้งหมด ๒๐ กิจกรรมได้แก่ กิจกรรมหมุดลอยน้ำ กิจกรรมทำไม้ดินสอด่างูงน้ำไม่ทะเล กิจกรรมสนุกกับฟองสบู่ กิจกรรมตัวทำละลาย กิจกรรมเมล็ดพืชแต่นระบำ กิจกรรมกักน้ำไว้ได้ กิจกรรมเรือใบใบบรรทุก น้ำหนักได้มากที่สุด กิจกรรมน้ำ ทRAY และน้ำมัน กิจกรรมการเผาไหม้ กิจกรรมภูเขาไฟระเบิด กิจกรรมจัดหมวดหมู่ กิจกรรมแสงเลี้ยวเบน กิจกรรมสถานีเติมลม กิจกรรมความลับของสีดา กิจกรรมการฟังเพื่อบอกทิศทาง กิจกรรมการละลายของน้ำตาล กิจกรรมมะนาวโซดาแสนอร่อย กิจกรรมปริมาณน้ำในแก้วเท่ากันหรือไม่ กิจกรรมสนุกกับไฟฟ้าสถิต กิจกรรมแม่เหล็กดูดสิ่งของอื่นๆได้ เป็นต้น และได้จัดประสบการณ์ในรูปแบบโครงการงาน ๑-๒โครงการต่อปี การศึกษา

๒.๒.๑๒ การจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรด้านทฤษฎีแบบบูรณาการ บริบท สฟป.นราธิวาสเขต ๒

หลักสูตรด้านทฤษฎี เป็นหลักสูตรที่ศึกษาเกี่ยวกับการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม ความละเอียด และความไม่ทนต่อการทุจริต STRONG: จิตพอเพียงต่อต้านการทุจริต รู้หน้าที่ของพลเมือง และรับผิดชอบต่อสังคมในการต่อต้านการทุจริต โดยใช้กระบวนการคิด วิเคราะห์จำแนก แยกแยะ การฝึกปฏิบัติจริง เพื่อให้มีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและการป้องกันการทุจริต ประกอบด้วยเนื้อหา ๔ ชุดวิชา ดังนี้

๑. การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม เป็นชุดวิชาที่เน้น

การแก้ไขปัญหาแบบยั่งยืน โดยปรับเปลี่ยนระบบการคิดของคนในสังคมแยกแยะให้ได้ว่า “เรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนตน...เรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม” โดยนำวิธีคิดแบบฐาน ๑๐ (Analog thinking) และฐาน ๒ (Digital thinking) มาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาการทุจริตอย่างยั่งยืน

๒. ความละเอียดความไม่ทนต่อการทุจริต เป็นชุดวิชาที่เกี่ยวกับการสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตเป็นการปรับเปลี่ยนสภาพสังคมให้เกิดภาวะ “ที่ไม่ทนต่อการทุจริต” โดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการกล่อมเกลางานสังคมในทุกช่วงวัย เพื่อสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต และปลูกฝังความพอเพียง มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต ความเป็นพลเมืองดี มีจิตสาธารณะ ผ่านทางสถาบันหรือกลุ่มตัวแทนที่ทำหน้าที่ในการกล่อมเกลางานสังคม เพื่อให้ เด็ก เยาวชน ผู้ใหญ่ เกิดพฤติกรรมที่ละเอียดต่อการทำความผิด การไม่ยอมรับ และต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ

๓. STRONG: จิตพอเพียงต้านทุจริต เป็นชุดวิชาที่เกี่ยวกับการประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจ

พอเพียงมาใช้ประกอบกับหลักการต่อต้านการทุจริตอื่น ๆ เพื่อสร้างฐานคิดจิตพอเพียงต่อต้านการทุจริตให้เกิดขึ้นเป็นพื้นฐานความคิดของปัจเจกบุคคล โดยประยุกต์หลัก “STRONG: จิตพอเพียงต้านทุจริต”

๔. พลเมืองและความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นชุดวิชาที่เกี่ยวกับพลเมืองศึกษา เป็นเรื่องการจัด

การศึกษาและประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองดีของประเทศ มีความภูมิใจในความเป็นพลเมืองตนเอง มีสิทธิมีเสียง สนใจต่อส่วนรวม และมีส่วนร่วมในกิจการบ้านเมืองตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย หรือการเรียนรู้เกี่ยวกับรัฐบาล รัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระบบการเมือง การปกครอง สิทธิและความรับผิดชอบต่อพลเมือง ระบบการบริหารจัดการสาธารณะ และระบบตุลาการ

การดำเนินกิจกรรม โรงเรียนบ้านต่อแฉ่ได้จัดประสบการณ์ การเรียนรู้ในระดับชั้นปฐมวัยโดยการบูรณาการ การเรียนสอนตามหน่วยการเรียนรู้

๒.๒.๑๓ การจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรเพศวิถีศึกษา แบบบูรณาการ บริบท สพป.นราธิวาสเขต๒

เพศวิถีศึกษา คือ การเรียนการสอนหลักสูตรเพศวิถีศึกษา ทั้งในแง่ความนึกคิด อารมณ์ ภายภาพ และสังคม เพื่อเตรียมความพร้อมให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ ทักษะ ทักษะ และค่านิยมที่ช่วยส่งเสริมสุขภาพ สุขภาวะ และ ศักดิ์ศรีอย่างสมบูรณ์ พัฒนาสัมพันธ์ภาพทางสังคมและ ความสัมพันธ์ทางเพศที่เคารพกันและกัน คำนึงถึงผลกระทบจากการตัดสินใจต่อสุขภาวะของตนเองและผู้อื่น อีกทั้งเข้าใจและสามารถปกป้องสิทธิของตนเอง ได้อย่างยั่งยืนและตลอดชีวิต การจัดการเรียนรู้เพศวิถีศึกษาให้บรรลุผลลัพธ์ ไม่ใช่การจัดการกิจกรรมเป็นครั้งคราวแล้ว จบไป แต่จัดวางเนื้อหา และกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับช่วงวัย หรือนักเรียนแต่ละชั้นปี ครอบคลุมทั้ง ๖ มิติ ยึดหลักความเท่าเทียม ทางเพศ เคารพศักยภาพและมุ่งมั่นการเสริมพลังเยาวชนให้เข้มแข็งได้ด้วยตนเอง ตาม แนวทางการเคารพสิทธิมนุษยชน

การดำเนินกิจกรรม โรงเรียนบ้านตอแลได้จัดประสบการณ์การ การเรียนรู้ในระดับชั้นปฐมวัยโดย

๒.๒.๑๔ การจัดประสบการณ์แบบอิสลามแบบเข้ม แบบบูรณาการ บริบทสปป.นราธิวาส เขต ๒

การจัดประสบการณ์แบบอิสลามแบบเข้ม เป็นการสอนให้เด็กู้และเข้าใจในศาสนาอิสลาม สามารถ ปฏิบัติตนตามหลักการของศาสนาได้

การดำเนินกิจกรรม โรงเรียนบ้านแม่ตงได้จัดประสบการณ์การ การเรียนรู้ในระดับชั้นปฐมวัย โดยกจัดให้เด็กได้เรียน กีรออาตักบิทยาการสอนศาสนา ในตอนเช้าสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง การบูรณาการ การเรียน สอนตามหน่วยการเรียนรู้

การกำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์

โรงเรียนบ้านต่อแฉก กำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการสาระการเรียนรู้จากหลักสูตรสถานศึกษา และเรื่องราวในท้องถิ่นมากำหนดเป็นหน่วยการจัดประสบการณ์ซึ่งครูผู้สอนสามารถเลือกกำหนดสาระการเรียนรู้ ระยะเวลาการจัดประสบการณ์แต่ละหน่วยได้ตามความเหมาะสม ต้องเกิดการเรียนรู้ครบตามประสบการณ์สำคัญของแต่ละระดับอายุที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา โดยมีการกำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์และวิเคราะห์หน่วยการจัดประสบการณ์ มีดังนี้

ตารางกำหนดหน่วยจัดการจัดประสบการณ์ในการจัดกิจกรรม

ปีการศึกษา ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘

ลำดับ	หน่วยการเรียนรู้		เรื่องที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมเพิ่มเติม
	อนุบาลปีที่ 2	อนุบาลปีที่ ๓		
๑	ปฐมนิเทศ	ปฐมนิเทศ	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	หลักสูตรต้านทุจริต อิสลามแบบเข้ม
๒	โรงเรียนของเรา	โรงเรียนของเรา	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล สถานที่และสิ่งแวดล้อม	อิสลามแบบเข้ม หลักสูตรเพศวิถี
๓	ตัวเรา	ตัวเรา	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	อิสลามแบบเข้ม หลักสูตรเพศวิถี
๔	หนูทำได้	หนูทำได้	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	อิสลามแบบเข้ม หลักสูตรเพศวิถี
๕	ครอบครัวมีความสุข	ครอบครัวมีความสุข	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	อิสลามแบบเข้ม หลักสูตรเพศวิถี
๖	อาหารดีมีประโยชน์	อาหารดีมีประโยชน์	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	บ้านวิทยาศาสตร์ อิสลามแบบเข้ม
๗	ฝน	ฝน	เรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	บ้านวิทยาศาสตร์
๘	ข้าว	ข้าว	เรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	บ้านวิทยาศาสตร์
๙	ปลอดภัยไว้ก่อน	ปลอดภัยไว้ก่อน	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	อิสลามแบบเข้ม หลักสูตรเพศวิถี
๑๐	วันเฉลิมพระ ชนมพรรษา	วันเฉลิมพระชนมพรรษา	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล สถานที่และสิ่งแวดล้อม	-

ตารางกำหนดหน่วยจัดการจัดประสบการณ์ในการจัดกิจกรรม
ปีการศึกษา ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘

สัปดาห์	หน่วยการเรียนรู้		เรื่องที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมเพิ่มเติม
	อนุบาลปีที่ ๒	อนุบาลปีที่ ๓		
๑๑	วันแม่	วันแม่	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล สถานที่และสิ่งแวดล้อม	อิสลามแบบเข้ม หลักสูตรเพศวิถี
๑๒	รักเมืองไทย	รักเมืองไทย	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล สถานที่และสิ่งแวดล้อม	หลักสูตรต้านทุจริต
๑๓	ของเล่น ของใช้	ของเล่น ของใช้	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	อิสลามแบบเข้ม หลักสูตรต้านทุจริต
๑๔	ชุมชนของเรา	ชุมชนของเรา	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล สถานที่และสิ่งแวดล้อม	อิสลามแบบเข้ม
๑๕	ต้นไม้ที่รัก	ต้นไม้ที่รัก	เรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	บ้านวิทยาศาสตร์
๑๖	หิน ดิน ทราย	หิน ดิน ทราย	เรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	บ้านวิทยาศาสตร์
๑๗	สัตว์น่ารัก	สัตว์น่ารัก	เรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	บ้านวิทยาศาสตร์
๑๘	คมนาคม	คมนาคม	เรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก	หลักสูตรต้านทุจริต
๑๙	รู้รอบปลอดภัย	รู้รอบปลอดภัย	เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก	อิสลามแบบเข้ม
๒๐	กลางวัน กลางคืน	กลางวัน กลางคืน	เรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	บ้านวิทยาศาสตร์

ตารางกำหนดหน่วยจัดการจัดประสบการณ์ในการจัดกิจกรรม
ปีการศึกษา ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘

ลำดับ	หน่วยการเรียนรู้		เรื่องที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมเพิ่มเติม
	อนุบาลปีที่ ๒	อนุบาลปีที่ ๓		
๒๑	วันชาติ	วันชาติ	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล สถานที่และสิ่งแวดล้อม	-
๒๒	เศรษฐกิจพอเพียง	เศรษฐกิจพอเพียง	เรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	อิสลามแบบเข้ม หลักสูตรต้านทุจริต
๒๓	เทคโนโลยีและการ สื่อสาร	เทคโนโลยีและการสื่อสาร	เรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก	บ้านวิทยาศาสตร์
๒๔	วันขึ้นปีใหม่	วันขึ้นปีใหม่	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล สถานที่และสิ่งแวดล้อม	เพศวิถี อิสลามแบบเข้ม
๒๕	สนุกกับตัวเลข	สนุกกับตัวเลข	เรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก	บ้านวิทยาศาสตร์ อิสลามแบบเข้ม
๒๖	รูปร่าง รูปทรง	รูปร่าง รูปทรง	เรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก	บ้านวิทยาศาสตร์
๒๗	วันครู	วันครู	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล สถานที่และสิ่งแวดล้อม	อิสลามแบบเข้ม
๒๘	โลกสวยด้วยสีสันทัน	โลกสวยด้วยสีสันทัน	เรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	บ้านวิทยาศาสตร์
๒๙	ฤดูหนาว	ฤดูหนาว	เรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	บ้านวิทยาศาสตร์
๓๐	แรงและพลังงานใน ชีวิตประจำวัน	แรงและพลังงานใน ชีวิตประจำวัน	เรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก	บ้านวิทยาศาสตร์

ตารางกำหนดหน่วยจัดการจัดประสบการณ์ในการจัดกิจกรรม
ปีการศึกษา ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘

สัปดาห์	หน่วยการเรียนรู้		เรื่องที่ควรเรียนรู้	กิจกรรมเพิ่มเติม
	อนุบาลปีที่ ๒	อนุบาลปีที่ ๓		
๓๑	เสียงรอบตัว	เสียงรอบตัว	เรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก	บ้านวิทยาศาสตร์
๓๒	รักการอ่าน	รักการอ่าน	เรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก	อิสลามแบบเข้ม หลักสูตรต้านทุจริต
๓๓	ปริมาตร น้ำหนัก	ปริมาตร น้ำหนัก	เรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก	บ้านวิทยาศาสตร์
๓๔	ฤดูร้อน	ฤดูร้อน	เรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	บ้านวิทยาศาสตร์
๓๕	วิทยาศาสตร์น่ารู้	วิทยาศาสตร์น่ารู้	วิทยาศาสตร์น่ารู้	ธรรมชาติรอบตัว
๓๖	คณิตศาสตร์แสนสนุก	คณิตศาสตร์แสนสนุก	คณิตศาสตร์แสนสนุก	สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก
๓๗	เพื่อนใหม่ที่รัก	เพื่อนใหม่ที่รัก	เพื่อนใหม่ที่รัก	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก
๓๘	ครูอนุบาล๒ที่รัก	ครูอนุบาล๓ที่รัก	ครู๑ที่รัก	เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก

หมายเหตุ

๑. ให้โรงเรียนใส่หน่วยจัดการประสบการณ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ให้ครบทั้ง ๓๖-๓๘ หน่วยจัดการประสบการณ์ รวมประเมินพัฒนาการ ๒ สัปดาห์ ต่อปีการศึกษาและโครงการ ๑ โครงการต่อปีการศึกษา
๒. กิจกรรมเพิ่มเติมหมายถึง กิจกรรมการทดลองวิทยาศาสตร์ หน่วยหลักสูตรต้านทุจริต หน่วยเพศวิถี หน่วยสาระท้องถิ่น และ กิจกรรมบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อยและตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการรวมทั้งที่โรงเรียนกำหนดเองเพื่อการพัฒนา

ตารางวิเคราะห์หน่วยการจัดประสบการณ์ตามมาตรฐาน / ตัวชี้วัด / สภาพที่พึงประสงค์ / สาระการเรียนรู้ ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๑
(ตัวอย่างตารางวิเคราะห์หน่วยการจัดประสบการณ์ เอกสารฉบับจริงจะอยู่ในเล่มเอกสารประกอบเล่มที่ ๒ ตารางวิเคราะห์หน่วยการจัดประสบการณ์ตามมาตรฐาน / ตัวชี้วัด /
สภาพที่พึงประสงค์ / สาระการเรียนรู้)

มาตรฐานหลักสูตรปฐมวัย			จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้		กิจกรรมเพิ่มเติม
มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี	๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	เพื่อให้เด็กมีน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	<u>ด้านร่างกาย</u> ๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน (๑) การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน	<u>เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</u> - อาหารที่ช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโต	เพศวิถี

ตารางวิเคราะห์หน่วยการจัดประสบการณ์ตามมาตรฐาน / ตัวชี้วัด / สภาพที่พึงประสงค์ / สาระการเรียนรู้ ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๒
 (ตัวอย่างตารางวิเคราะห์หน่วยการจัดประสบการณ์ เอกสารฉบับจริงจะอยู่ในเล่มเอกสารประกอบเล่มที่ ๒ ตารางวิเคราะห์หน่วยการจัดประสบการณ์ตามมาตรฐาน / ตัวชี้วัด /
 สภาพที่พึงประสงค์ / สาระการเรียนรู้)

มาตรฐานหลักสูตรปฐมวัย			จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้		กิจกรรมเพิ่มเติม
มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี	๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์	๑.๑.๑ น้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	เพื่อให้เด็กมีน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย	<u>ด้านร่างกาย</u> ๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตน (๑) การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีในกิจวัตรประจำวัน	<u>เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</u> -อาหารที่ช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโต	เพศวิถี

ตารางวิเคราะห์หน่วยการจัดประสบการณ์ตามมาตรฐาน / ตัวชี้วัด / สภาพที่พึงประสงค์ / สาระการเรียนรู้ ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓
(ตัวอย่างตารางวิเคราะห์หน่วยการจัดประสบการณ์ เอกสารฉบับจริงจะอยู่ในเล่มเอกสารประกอบเล่มที่ ๒ ตารางวิเคราะห์หน่วยการจัดประสบการณ์ตามมาตรฐาน / ตัวชี้วัด /
สภาพที่พึงประสงค์ / สาระการเรียนรู้)

มาตรฐานหลักสูตรปฐมวัย			จุดประสงค์การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้		กิจกรรมเพิ่มเติม
มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้	สภาพที่พึงประสงค์		ประสบการณ์สำคัญ	สาระที่ควรเรียนรู้	
มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตาม วัยและมีสุขนิสัยที่ดี	๑.๑ น้ำหนัก และส่วนสูงตาม เกณฑ์	๑.๑.๑ น้ำหนัก และส่วนสูง ตามเกณฑ์ของ กรมอนามัย	เพื่อให้เด็กมีน้ำหนัก และส่วนสูงตามเกณฑ์ ของกรมอนามัย	<u>ด้านร่างกาย</u> ๑.๑.๓ การรักษาสุขภาพ อนามัยส่วนตน (๑) การปฏิบัติตนตาม สุขอนามัย สุขนิสัยที่ดีใน กิจวัตรประจำวัน	<u>เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก</u> -อาหารที่ช่วยให้ร่างกาย เจริญเติบโต	เพศวิถี

ตารางวิเคราะห์กำหนดการจัดประสบการณ์รายสัปดาห์ (ตัวอย่างตารางวิเคราะห์กำหนดการจัดประสบการณ์รายสัปดาห์ เอกสารฉบับจริงจะอยู่ในเล่มเอกสารประกอบเล่มที่ ๓
 ตารางวางแผนวิเคราะห์การจัดประสบการณ์กิจกรรมหลัก ๖ กิจกรรม รายสัปดาห์)
 หน่วยที่ ๑ ปฐมนิเทศ ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๑ สัปดาห์ที่ ๑

วันที่	กิจกรรม					
	เคลื่อนไหวและจังหวะ	เสริมประสบการณ์	สร้างสรรค์	เสรี	กลางแจ้ง	เกมการศึกษา
๑	- เคลื่อนไหวพื้นฐาน - เคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง “ชื่อของเธอ”	พูดแนะนำชื่อของตนเอง - ชื่อจริง - ชื่อเล่น	๑. วาดภาพอิสระด้วยสีเทียน ๒. การพิมพ์ภาพ. ๓. ปั้นดินน้ำมันอิสระ ๔. พับสี	เล่นตามมุมประสบการณ์	เล่นน้ำ เล่นทราย	เกมจับคู่ภาพ กับเงา (นักเรียน-เงา)
๒	- เคลื่อนไหวพื้นฐาน - เคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง “โรงเรียนของฉัน”	การแนะนำชื่อ - ชื่อครู - สัญลักษณ์ประจำตัว	๑. วาดภาพอิสระด้วยสีเทียน ๒. การพิมพ์ภาพ. ๓. ปั้นดินน้ำมันอิสระ ๔. พับสี	เล่นตามมุมประสบการณ์	เกมส่งบอลเป็นวงกลม	เกมการจับคู่ภาพที่สัมพันธ์กัน (บุคคล-หน้าที)
๓	- เคลื่อนไหวพื้นฐาน - เคลื่อนไหวตามจังหวะ ซ้ำ - เร็ว	การแนะนำสถานที่ (เดินสำรวจ) - ห้องเรียน - ห้องน้ำ - โรงอาหาร	๑. วาดภาพอิสระด้วยสีเทียน ๒. การพิมพ์ภาพ. ๓. ปั้นดินน้ำมันอิสระ ๔. พับสี	เล่นตามมุมประสบการณ์	เล่นเครื่องเล่นสนาม	เกมจับคู่ภาพที่เหมือนกัน (ห้องเรียน-ห้องเรียน)
๔	- เคลื่อนไหวพื้นฐาน - เคลื่อนไหวร่างกาย ตามผู้นำ - ผู้ตาม	การปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร	๑. วาดภาพอิสระด้วยสีเทียน ๒. การพิมพ์ภาพ. ๓. ปั้นดินน้ำมันอิสระ ๔. พับสี	เล่นตามมุมประสบการณ์	เกมชิงชิงหลัก	เกมจับคู่ภาพของใช้คู่กัน (โต๊ะ-เก้าอี้)
๕.	- เคลื่อนไหวพื้นฐาน - เคลื่อนไหวร่างกายตามคำสั่ง	การปฏิบัติตนตามมารยาทไทย - การสวัสดี - การขอบคุณ - การขอโทษ	๑. วาดภาพอิสระด้วยสีเทียน ๒. การพิมพ์ภาพ. ๓. ปั้นดินน้ำมันอิสระ ๔. พับสี	เล่นตามมุมประสบการณ์	การละเล่นไทย มอญซ่อนผ้า	เกมภาพตัดต่อ (การแสดงความเคารพ) จำนวน ๔-๕ ชิ้น

ตารางวิเคราะห์กำหนดการจัดประสบการณ์รายสัปดาห์ (ตัวอย่างตารางวิเคราะห์กำหนดการจัดประสบการณ์รายสัปดาห์ เอกสารฉบับจริงจะอยู่ในเล่มเอกสารประกอบเล่มที่ ๓
 ตารางวางแผนวิเคราะห์การจัดประสบการณ์กิจกรรมหลัก ๖ กิจกรรม รายสัปดาห์)
 หน่วยที่ ๒ โรงเรียนของเรา ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ สัปดาห์ที่ ๑

วันที่	กิจกรรม					
	เคลื่อนไหวและจังหวะ	เสริมประสบการณ์	สร้างสรรค์	เสรี	กลางแจ้ง	เกมการศึกษา
๑.	-การเคลื่อนไหวร่างกายตาม จังหวะ ช้า เร็ว และหยุด -การแสดงท่า ท่ากายบริหาร เป็นผู้นำ ผู้ตาม	-ชื่อตนเองและเพื่อนในชั้น	๑.การวาดภาพพระบายสี ๒.การปั้น ๓.การลากเส้นสีน้ำด้วยนิ้วมือด้วยสีน้ำ ๔.การวาดภาพตามเส้นประ	-การเล่นตามมุมบล็อก มุมหนังสือ มุมบทบาทสมมติ มุมวิทยาศาสตร์	-การกระโดดขาเดียว(สลับซ้าย - ขวา)	-การเล่นเกมภาพตัดต่อโรงเรียน(๔ชั้น)
๒	-การเคลื่อนไหว ตามจังหวะ -การเคลื่อนไหว พร้อมอุปกรณ์	-ชื่อครูประจำชั้น และสัญญา ลักษณะประจำ ตัว	๑.การวาดภาพพระบายสี ๒.การปั้น ๓.การลากเส้นสีน้ำด้วยนิ้วมือด้วยสีน้ำ ๔.การวาดภาพตามเส้นประ	-การเล่นตามมุมบล็อก มุมหนังสือ มุมบทบาทสมมติ มุมวิทยาศาสตร์	-การกระโดดสองขาไปข้างหน้าและถอย	-การจับคู่ภาพเหมือน (ครูนักเรียน)
๓	-การเคลื่อนไหวตามจังหวะระดับสูง – ต่ำ -เคลื่อนไหวเลียน แบบท่าทางสัตว์	-เครื่องใช้ประจำตัว การปฏิบัติตนในกิจวัตรประจำวัน	๑.การวาดภาพพระบายสี ๒.การปั้น ๓.การลากเส้นสีน้ำด้วยนิ้วมือด้วยสีน้ำ ๔.การวาดภาพตามเส้นประ	-การเล่นตามมุมบล็อก มุมหนังสือ มุมบทบาทสมมติ มุมวิทยาศาสตร์	-เกมแข่งขันการ แต่งตัว -เล่นอิสระ	-เกมการจำแนกของใช้ (ชาย หญิง)
๔	-การเคลื่อนไหวร่างกายโดยใช้ทิศทาง -การเคลื่อนไหว แสดงท่าทาง ประ กอบ เพลง	-สถานที่ต่างๆในโรงเรียน	๑.การวาดภาพพระบายสี ๒.การปั้น ๓.การลากเส้นสีน้ำด้วยนิ้วมือด้วยสีน้ำ ๔.การวาดภาพตามเส้นประ	-การเล่นตามมุมบล็อก มุมหนังสือ มุมบทบาทสมมติ มุมวิทยาศาสตร์	-การกระโดด๒ขา กระโดดขาเดียว ตามคำสั่ง	- เกม ก า ร จำ แ น ก เครื่องใช้ส่วนตัว (ชาย หญิง)

๕	-การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกายตามจินตนาการ	-การปฏิบัติตน ตามระเบียบของโรงเรียน และ ข้อตกลงห้องเรียน	๑.การวาดภาพพระบายสี ๒.การปั้น ๓.การลากเส้นสีน้ำด้วยนิ้วมือด้วยสีน้ำ ๔.การวาดภาพตามเส้นประ	-การเล่นตามมุมบล็อก มุมหนังสือ มุมบทบาทสมมติ มุมวิทยาศาสตร์	-เกมจำจี้	-เกมจับคู่ภาพ เหมือนเปรี๊ยะ เทียบขนาดเล็ก-ใหญ่
---	---	--	--	---	-----------	--

ตารางวิเคราะห์กำหนดการจัดประสบการณ์รายสัปดาห์ (ตัวอย่างตารางวิเคราะห์กำหนดการจัดประสบการณ์รายสัปดาห์ เอกสารฉบับจริงจะอยู่ในเล่มเอกสารประกอบเล่มที่ ๓ ตารางวางแผนวิเคราะห์การจัดประสบการณ์กิจกรรมหลัก ๖ กิจกรรม รายสัปดาห์)
หน่วยที่ ๓ ตัวเรา ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓ สัปดาห์ที่ ๑

วันที่	กิจกรรม					
	เคลื่อนไหวและจังหวะ	เสริมประสบการณ์	สร้างสรรค์	เสรี	กลางแจ้ง	เกมการศึกษา
๑	-การเคลื่อนไหวอย่างอิสระ ตามจังหวะ ช้า เร็ว และหยุด	-ส่วนประกอบของร่างกาย	๑.กิจกรรมสีน้ำ ๒.กิจกรรมสีเทียน ๓.กิจกรรมปั้นดินน้ำมัน ๔.กิจกรรมพับสี	-การเล่นตามมุมบล็อก มุมหนังสือ มุมบทบาทสมมติ มุมวิทยาศาสตร์	-เกมส่งบอลข้ามศีรษะ	เกมจับคู่ภาพ - คู่ส่วนประกอบของร่างกาย
๒	-การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ช้า เร็ว และหยุด -การเคลื่อนไหวเลียนแบบสัตว์	-หน้าที่ต่างๆของอวัยวะของร่างกาย	๑.กิจกรรมสีน้ำ ๒.กิจกรรมสีเทียน ๓.กิจกรรมปั้นดินน้ำมัน ๔.กิจกรรมพับสี	-การเล่นตามมุมบล็อก มุมหนังสือ มุมบทบาทสมมติ มุมวิทยาศาสตร์	-การเล่นอิสระ	-เกมการต่อภาพร่างกาย
๓	-การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ช้า เร็ว และหยุด -การปรบมือและการย่ำเท้า	-การดูแลรักษาส่วนต่างๆของร่างกาย (มือ เท้า และ ผิวน้ำ)	๑.กิจกรรมสีน้ำ ๒.กิจกรรมสีเทียน ๓.กิจกรรมปั้นดินน้ำมัน ๔.กิจกรรมพับสี	-การเล่นตามมุมบล็อก มุมหนังสือ มุมบทบาทสมมติ มุมวิทยาศาสตร์	-การเล่นเครื่องเล่นสนาม	-เกมจับคู่ภาพอุปกรณ์ในการทำ ความสะอาดร่างกาย
๔	การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ช้า เร็ว และหยุด -การเคลื่อนไหวตามคำสั่ง	-การดูแลรักษาส่วนต่างๆของร่างกาย(ศีรษะ ใบหน้า ปาก และฟัน)	๑.กิจกรรมสีน้ำ ๒.กิจกรรมสีเทียน ๓.กิจกรรมปั้นดินน้ำมัน ๔.กิจกรรมพับสี	-การเล่นตามมุมบล็อก มุมหนังสือ มุมบทบาทสมมติ มุมวิทยาศาสตร์	-เกมวิ่งเปี้ยว	-ภาพต่อเนื่อง
๕	การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ ช้า เร็ว และหยุด	-การเจริญเติบโตของร่างกาย	๑.กิจกรรมสีน้ำ ๒.กิจกรรมสีเทียน ๓.กิจกรรมปั้นดินน้ำมัน	-การเล่นตามมุมบล็อก มุมหนังสือ มุมบทบาทสมมติ มุมวิทยาศาสตร์	-วิ่งซิกแซก	-การเรียงลำดับเหตุการณ์

	-การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลง		๔.กิจกรรมพับสี่			
--	---------------------------------	--	-----------------	--	--	--

การจัดทำแผนการจัดประสบการณ์

โรงเรียนบ้านตอแลได้กำหนดแนวทางการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์โดยคำนึงถึงหลักการ รูปแบบการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ตามคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ตลอดจนนวัตกรรมทางการพัฒนารูปแบบการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ ของหน่วยงานต่างๆ และความต้องการของครูผู้สอนจึงได้กำหนดแนวทางการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ – ๓ ดังนี้

๑. ศึกษาทำความเข้าใจองค์ประกอบและโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่โรงเรียนกำหนด

๒. ประชุมร่วมกันพิจารณากำหนดการจัดหน่วยการจัดประสบการณ์ตลอดปี ให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา และยืดหยุ่นช่วงเวลาเพิ่มในเรื่องที่เด็กสนใจโดยกำหนดเป็นหน่วย / โครงการหนุ่ยอายุ ทั้งนี้ครูผู้สอนสามารถยืดหยุ่นช่วงเวลาเพิ่มในเรื่องที่เด็กสนใจสาระการเรียนรู้ได้ตามความสนใจของเด็กแต่ละห้องเรียน

๓. ครูผู้สอนพิจารณาวิเคราะห์สาระการเรียนรู้และสภาพที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา มาวางแผนกำหนดสาระที่ควรเรียนรู้ ประสบการณ์สำคัญ และจุดประสงค์ตามหน่วยการจัดประสบการณ์ของหลักสูตรสถานศึกษา / เรื่องที่เด็กสนใจ ทั้งนี้ ครูผู้สอนสามารถยืดหยุ่นสาระการเรียนรู้ได้ตามความสนใจของเด็กแต่ละห้องเรียน

๔. ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดประสบการณ์รายวันโดยใช้รูปแบบบูรณาการทั้งสาระการเรียนรู้และกิจกรรมหลัก ทั้งนี้คำนึงถึงการพัฒนาเด็กให้ครบทุกด้าน ทั้งพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ – จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดประสบการณ์ ดังนี้

๔.๑ ชื่อหน่วยงาน / โครงการ ระยะเวลา และชั้นที่สอน

๔.๒ กำหนดจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้รายหน่วยการจัดประสบการณ์

(๑ – ๒ สัปดาห์) โดยนำสาระการเรียนรู้ทั้งส่วนที่เป็นประสบการณ์สำคัญ และสาระที่ควรเรียนรู้ และสภาพที่พึงประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษา มากำหนดให้ครบทุกหน่วยการจัดประสบการณ์

๔.๓ วางแผนการจัดกิจกรรมรายวันในแต่ละหน่วยการจัดประสบการณ์ ตามกิจกรรมหลัก ๖ กิจกรรม ที่กำหนดไว้ ได้แก่ กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์และกิจกรรมเล่นเสรี กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมเล่นกลางแจ้งและกิจกรรมเกมการศึกษา .

๔.๔ เขียนแผนการจัดประสบการณ์รายวันและรายกิจกรรม ประกอบด้วย จุดประสงค์ สาระการเรียนรู้ ซึ่งจำแนกเป็น ๒ ส่วน คือ ประสบการณ์สำคัญและสาระที่ควรเรียนรู้ กิจกรรม สื่อ / แหล่งเรียนรู้ และการประเมินผล

๔.๕ ผลการสอน

๔.๖ ปัญหาอุปสรรค / ข้อเสนอแนะ

๔.๗ ความคิดเห็นผู้บริหาร

การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้

โรงเรียนบ้านตอแล เน้นการจัดบรรยากาศและ สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนที่ สนับสนุนให้เด็กได้พัฒนาตนเองอย่างสอดคล้องกับหลักการ พัฒนาการ และ ศักยภาพของเด็ก เพื่อให้เกิดการ เรียนรู้จากกิจกรรมประจำวันที่สนุกสนานและมีความสุข โดยจัดดำเนินการดังนี้

๑. จัดให้มีสนามเด็กเล่นสร้างปัญญาพัฒนาสมอง (BBL) บ้านต้นไม้ตามรอยพระยุคลบาท ที่เหมาะสม กับวัยของเด็ก และมีการดูแลความปลอดภัยอยู่เสมอ เพื่อให้เด็กได้เล่นอิสระ ออกกำลังกาย และพัฒนาการใช้ กล้ามเนื้อใหญ่ให้แข็งแรงและใช้การได้อย่างคล่องแคล่ว โดยจัดให้มีเครื่องเล่นสำหรับเด็กได้เล่น ปีน - ป่าย ลื่น - ไถล และที่ร่มสำหรับพักผ่อน

๒. จัดให้มีมุมประสบการณ์ / มุมการเล่นในห้องเรียนอย่างน้อย ๔-๖ มุม เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้ เลือกลงเล่นหรือทำกิจกรรมตามความสนใจและความต้องการเป็นรายบุคคล โดยเน้นจัดให้มีมุมบ้าน / มุม บทบาทสมมติ มุมหนังสือ มุมวิทยาศาสตร์/ ธรรมชาติศึกษา มุมเกมการศึกษา มุมบล็อก และอาจเพิ่มเติมมุม ประสบการณ์อื่นๆ ได้เช่น มุมศิลปะ มุมเครื่องเล่นสัมผัส มุมดนตรี ฯลฯ ทั้งนี้ต้องมีการจัดเปลี่ยนหมุนเวียนสื่อ / เครื่องเล่นในแต่ละมุมประสบการณ์ ให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ / สถานการณ์การเรียนรู้ในแต่ละหน่วย / เรื่อง ตามโอกาสเหมาะสม

๓. ให้มีการจัดป้ายนิเทศที่เน้นการมีส่วนร่วมของเด็ก โดยให้มีความสอดคล้องกับหน่วยการจัด ประสบการณ์ / โครงการ

๔. จัดให้มีที่แสดงผลงานเด็กและมุมผู้ปกครองบริเวณหน้าห้องเรียน เพื่อสื่อสารกับผู้ปกครองร่วม พัฒนาคุณภาพเด็ก

๕. จัดให้มีพื้นที่จัดเก็บของใช้ส่วนตัวอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อส่งเสริมการสร้างวินัยในตนเอง ให้กับเด็ก

๖. สร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับเด็กและผู้ปกครอง ด้วยการเอาใจใส่ดูแลเด็กทุกคนอย่างใกล้ชิด มีความเป็นกันเอง เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่น ไว้วางใจ สบายใจและมีความสุขในการมาโรงเรียน

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

การดำเนินการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กอายุ ๓ - ๖ ปี ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ - ๓ ของโรงเรียนโรงเรียน บ้านตอแล ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพรอบด้านของเด็ก ให้สอดคล้องกับหลักการ จุดหมายของหลักสูตรหรือมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์และสภาพที่พึงประสงค์ ที่โรงเรียนกำหนด ช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง ทำให้สิ่งที่เป็นนามธรรมเข้าใจยาก กลายเป็นรูปธรรมที่ เด็กเข้าใจง่าย เรียนรู้ได้ง่าย รวดเร็ว เพลิดเพลิน เกิดความกระตือรือร้นและค้นพบตนเอง การนำสื่อและแหล่ง การเรียนรู้มาใช้ส่งเสริมพัฒนาการเด็ก โรงเรียนมีแนวทางดำเนินการดังนี้

๑. ใช้สื่อที่เป็นของจริง สื่อธรรมชาติ และสื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. ใช้สื่อจากแหล่งการเรียนรู้ที่อยู่อย่างหลากหลาย ทั้งที่บ้าน โรงเรียน ชุมชน

๓. ใช้สื่อที่คำนึงถึงความปลอดภัยต่อตัวเด็ก

๔. ใช้สื่อเพื่อพัฒนาเด็กในด้านต่าง ๆ ให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ - จิตใจ สังคม และ สติปัญญา โดยบูรณาการผ่านการเล่น และเน้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยการกระทำโดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า

๕. ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ที่ระบุไว้ในแผนการจัดประสบการณ์

๖. บูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้สู่แหล่งเรียนรู้ในห้องเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ - ๒ ครั้ง

๗. เปิดโอกาสให้เด็กเรียนรู้จากสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ ซีดีรอม วีดีทัศน์ ฯลฯ ใน ห้องสมุดของเล่น

๘.เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก โดยร่วมจัดหาสื่อ และโรงเรียนให้บริการสื่อต่างๆในห้องสมุดไปจัดกิจกรรมที่บ้านได้ตามความต้องการ

๙.กำหนดการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชน / ภูมิปัญญาท้องถิ่น ระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ - ๓ ของโรงเรียนบ้านตอแล มีดังนี้

๑) แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน

แหล่งเรียนรู้ภายใน	สถิติการใช้จำนวนครั้ง/ปี
ชื่อแหล่งเรียนรู้	
๑.ห้องสหกรณ์	๘๐
๒.แปลงเกษตร	๑๕๐
๓.สนามฟุตบอล	๒๐
๔.ห้องละหมาด	๒๐
๕.ห้องสมุดโรงเรียน	๑๕๐
	๓๖
	๑๐

๒) แหล่งเรียนรู้ภายนอกโรงเรียน

แหล่งเรียนรู้ภายนอก	สถิติการใช้จำนวนครั้ง/ปี
ชื่อแหล่งเรียนรู้	
๑.โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแม่ตง	๒
๒.มัสยิดและศูนย์ตาดีกาบ้านตอแล	๑
๓.น้ำตกบาละ	๒
๔.ป่าบาลาฮาลา	๑
๕.บึงจือแร	๑
๖.โรงเรียนชานาบ้านเง๊ะเหม	๑
	๑

สำหรับแหล่งเรียนรู้ / ภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่นๆ ให้เป็นตามความสนใจของเด็กแต่ละห้องเรียน

การประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ ๑-๓ ของโรงเรียนบ้านต่อแล เป็นการประเมินความสามารถ / พัฒนาการตามสภาพจริง ทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาเด็ก โดยถือเป็นการประเมินต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมประจำวันตามหน่วยการจัดประสบการณ์ ทั้งนี้ได้นำข้อมูลการประเมินมาพิจารณาปรับปรุงวางแผนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพเด็กตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง มิใช่เป็นการวัดเพื่อตัดสินได้หรือตก การประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงจากการจัดกิจกรรมประจำวันด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายโดยไม่ใช้แบบทดสอบ โดยโรงเรียนบ้านต่อแลมีแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

๑. วางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ การวางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ เป็นภารกิจหนึ่งของผู้สอนโดยเริ่มต้นจาก

๑.๑ นำหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัยไปสู่การปฏิบัติด้วยการออกแบบและจัดทำหน่วยการจัดประสบการณ์และแผนการจัดประสบการณ์

๑.๒ กำหนดสิ่งที่จะประเมิน วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

๑.๓ เก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้สอนจะต้องวางแผนและออกแบบว่าในแต่ละวัน แต่ละกิจกรรมจะสังเกตพฤติกรรมใด สังเกตเด็กคนใดบ้าง และนำข้อมูลที่ได้ไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลต่อไป

๒. ประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้าน การประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้านตามหลักการนี้ คือการประเมินพัฒนาการเด็กด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งต้องสอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์แต่ละวัยที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ที่มุ่งเน้นพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่องนั่นเอง

๓. ประเมินพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี การประเมินพัฒนาการแบบออกเป็น ๓ ระยะ

๑) ประเมินก่อนเรียน

๒) ประเมินระหว่างเรียน

๓) ประเมินหลังเรียน

โดยจุดมุ่งหมายของการประเมินพัฒนาการเด็ก เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของเด็กเป็นรายบุคคลให้เต็มตามศักยภาพ ทั้งนี้ความน่าเชื่อถือของผลการประเมินจึงเป็นสิ่งสำคัญ ผู้สอนต้องสังเกตพฤติกรรมหรือการปฏิบัติตนของเด็กเป็นระยะๆ ตลอดปีการศึกษา มีจำนวนครั้งในการสังเกตพฤติกรรมอย่างเหมาะสมและเพียงพอก่อนจะสรุปหรือให้ระดับคุณภาพของพฤติกรรมตามสภาพที่พึงประสงค์ในแต่ละวัย

๔. ประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงจากกิจกรรมประจำวันด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายไม่ควรใช้แบบทดสอบ เนื่องจากแนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัยให้ความสำคัญกับตัวเด็ก ทั้งการพัฒนาเด็กโดยองค์รวมและการปฏิบัติที่เหมาะสมกับพัฒนาการ การอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา การเล่นและการเรียนรู้ของเด็ก ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ดังนั้น การประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หรือการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ด้วยวิธีการสังเกต การบันทึกพฤติกรรม การสนทนา

๕. นำสภาพที่พึงประสงค์ของหลักสูตรสถานศึกษามาวิเคราะห์กำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการจัดประสบการณ์ / โครงการ โดยในแต่ละหน่วย / โครงการ ต้องมีสภาพที่พึงประสงค์ครอบคลุมพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน

๖. ทำการวัดและประเมินผลระหว่างการจัดประสบการณ์ตามกิจกรรมประจำวัน โดยนำจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการจัดประสบการณ์มาวิเคราะห์สอดคล้องในกิจกรรมแต่ละวันของแผนการจัดประสบการณ์ โดยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมเป็นหลัก และใช้การสนทนา การสัมภาษณ์ และการรวบรวมวิเคราะห์ผลงานในบางโอกาส แล้วนำผลการวัดและประเมินมาวิเคราะห์พิจารณาปรับปรุง พัฒนาเด็กเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม และปรับปรุง พัฒนากิจกรรมในโอกาสต่อไป

๗. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้หลังจากเด็กได้รับการจัดประสบการณ์ครบตามที่กำหนดไว้ในแต่ละแผนการจัดประสบการณ์ นำข้อมูลมาสรุป ประเมินพัฒนาการของเด็กแต่ละคนในสมุดบันทึกพัฒนาการเด็ก อป.๒ ภาคเรียนละ ๒ ครั้ง

แนวทางการประเมินพัฒนาการตามหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนบ้านตอแล

โดยยึดพัฒนาการเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ดังนี้

๑) พัฒนาการด้านร่างกาย เป็นการเปลี่ยนแปลงความสามารถของร่างกายในการเคลื่อนไหว สุขภาพอนามัยที่ดี รวมถึงการใช้มือกับตาที่ประสานสัมพันธ์กันในการทำกิจกรรมต่างๆ การประเมินพัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย การประเมินน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์สุขภาพอนามัย สุขนิสัยที่ดี การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น การเคลื่อนไหวร่างกายและการทรงตัวและการใช้มือและตาประสานสัมพันธ์กัน

๒) พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ เป็นความสามารถในการแสดงอารมณ์และความรู้สึก โดยที่เด็กรู้จักควบคุมอารมณ์และแสดงออกอย่างเหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ เพื่อเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆตลอดจนการรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น การประเมินพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย การประเมินความสามารถในการแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม การมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความสนใจ มีความสุข และแสดงออกผ่านงานศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว ซื่อสัตย์สุจริต มีเมตตากรุณา มีน้ำใจและช่วยเหลือ แบ่งปัน มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และความรับผิดชอบ

๓) พัฒนาการด้านสังคม เป็นความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น ปรับตัวในการเล่นและอยู่ร่วมกับผู้อื่น สามารถทำหน้าที่ตามบทบาทของตน ทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้กาลเทศะ สามารถช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน เรียนรู้การปรับตัวให้เข้ากับเด็กอื่น รู้จักร่วมมือในการเล่นกับกลุ่มเพื่อน ปฏิบัติตามข้อตกลงในการเล่น รู้จักรอคอยตามลำดับก่อน - หลังการประเมินพัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย การประเมินความมีวินัยในตนเอง ความสามารถในการช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ประหยัดและพอเพียง การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การมีมารยาทตามวัฒนธรรมไทยและรักความเป็นไทย การยอมรับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น การปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

๔) พัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นการเปลี่ยนแปลงความสามารถทางสมองที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว และความสัมพันธ์ระหว่างตนเองและสิ่งแวดล้อมด้วยการรับรู้ สังเกต จดจำ วิเคราะห์ รู้คิด รู้เหตุผล และแก้ปัญหา ทำให้สามารถปรับตัวและเพิ่มทักษะใหม่ ซึ่งแสดงออกด้วยการใช้ภาษาสื่อความหมาย และการกระทำ เด็กวัยนี้สามารถโต้ตอบหรือมีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุและสิ่งของที่อยู่รอบตัวได้ สามารถจำสิ่งต่างๆ

ขั้นตอนการประเมินพัฒนาการ

ทางโรงเรียนบ้านตอแล มีขั้นตอนการประเมินพัฒนาการตามหลักสูตรสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ดังนี้

๑ การวิเคราะห์มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปสู่การจัดประสบการณ์ ได้มีวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปีที่สอดคล้องของมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้เพื่อกำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์โดยการนำสภาพที่พึงประสงค์ที่ได้จากการวิเคราะห์มา

กำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการจัดประสบการณ์นั้นๆ และกำหนดกิจกรรมหลัก ๖ กิจกรรม หรือใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์ตามที่สถานศึกษากำหนดในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้บรรลุตามจุดประสงค์ การเรียนรู้ ดังนั้น ผู้สอนต้องวางแผนการประเมินพัฒนาการให้เหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์

๑.๑ การกำหนดประเด็นการประเมิน เป็นการกำหนดพัฒนาการที่ต้องการประเมินตาม สภาพที่พึงประสงค์ ซึ่งครอบคลุมพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน ในแต่ละหน่วยการจัดประสบการณ์ ดังนั้น เมื่อกำหนด ประเด็นการประเมินตามสภาพที่พึงประสงค์ได้แล้ว ให้พิจารณาว่าสามารถจัดเก็บข้อมูลการประเมินพัฒนาการ เด็กได้จากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และจากกิจกรรมประจำวันโดยการตรวจสอบข้อมูลที่เกิดจากการจัด กิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ และการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันว่าเด็กแสดงพฤติกรรมและ ความสามารถตามสภาพที่พึงประสงค์ที่ต้องการประเมินได้ตามประเด็นการประเมินที่กำหนดไว้ และ ครอบคลุมสภาพที่พึงประสงค์ตามที่ได้วางแผนไว้ในหน่วยการจัดประสบการณ์

๒. การกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินพัฒนาการเมื่อผู้สอนกำหนดประเด็นการ ประเมินพัฒนาการได้ชัดเจนแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ การกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน พัฒนาการ ผู้สอนต้องวางแผนและกำหนดวิธีการประเมินให้เหมาะสมกับกิจกรรม เช่น ใช้การสังเกตพฤติกรรม การประเมินผลงาน/ชิ้นงาน การพูดคุยหรือสัมภาษณ์เด็ก ฯลฯ วิธีการที่ผู้สอนเลือกใช้ต้องมากกว่า ๒ วิธีการ หรือใช้วิธีการหลากหลาย ซึ่งวิธีการที่เหมาะสมและนิยมใช้ในการประเมิน เด็กปฐมวัย มีดังต่อไปนี้

๒.๑ การสังเกตและการบันทึก แบ่งออกเป็น ๒ แบบ ได้แก่ ๑) การสังเกตแบบเป็นทางการ คือ การสังเกตอย่างมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตามแผนที่วางไว้ และ ๒) การสังเกตแบบไม่เป็นทางการ คือ การสังเกต ในขณะที่เด็กทำกิจกรรมประจำวันและเกิดพฤติกรรมที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น ผู้สอนต้องจดบันทึกสิ่งที่รวบรวม ได้จากการสังเกตอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ การบันทึกพฤติกรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องทำอย่างชัดเจนและ สม่าเสมอเนื่องจากเด็กเจริญเติบโตและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การสังเกตและบันทึกพัฒนาการเด็ก ปฐมวัยสามารถใช้แบบง่ายๆ ดังนี้

๑) แบบบันทึกพฤติกรรมแบบเป็นทางการ โดยกำหนดประเด็นหรือพัฒนาการที่ต้องการ สังเกต (สอดคล้องกับสภาพที่พึงประสงค์) ระบุชื่อ นามสกุลเด็ก วัน เดือน ปีเกิดไว้ล่วงหน้า รวมทั้งชื่อผู้ทำการ สังเกต ดำเนินการสังเกตโดยบรรยายพฤติกรรมเด็กที่สังเกตได้ตามประเด็น ผู้สังเกตต้องบันทึกวัน เดือน ปีที่ทำการ สังเกตแต่ละครั้ง ข้อมูลการสังเกตที่ผู้สอนบันทึกลงในแบบบันทึกพฤติกรรมนี้จะช่วยให้ผู้สอนเข้าใจ พฤติกรรมเด็กได้ดีขึ้น และทราบว่าเด็กแต่ละคนมีจุดเด่น มีความต้องการ มีความสนใจ หรือต้องการความช่วยเหลือในเรื่องใดบ้าง

๒) แบบบันทึกพฤติกรรมแบบไม่เป็นทางการ เป็นการบันทึกพฤติกรรม เหตุการณ์หรือจาก การจัดประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนทุกวัน โดยระบุชื่อ นามสกุล วัน เดือน ปีเกิดเด็ก ผู้สังเกตวัน เดือน ปี ที่บันทึก อาจบันทึกโดยใช้การบรรยาย ใคร ทำอะไร ที่ไหน ทำอย่างไร ซึ่งจะเน้นเฉพาะเด็กรายกรณีที่ต้องการ ศึกษา ควรมีรายละเอียดและข้อมูลที่ชัดเจน ผู้สอนควรบรรยายสิ่งที่เด็กทำได้มากกว่าสิ่งที่เด็กทำไม่ได้และ วิเคราะห์ประเด็นการประเมินตามสภาพที่พึงประสงค์อย่างเป็นระบบ ข้อมูลในการบันทึกต้องเป็นตามความเป็นจริง ซึ่งข้อดีของการบันทึกรายวัน คือ การชี้ให้เห็นความสามารถเฉพาะอย่างของเด็ก จะช่วยให้ครูผู้สอน ได้พิจารณาปัญหาของเด็กเป็นรายบุคคล รวมทั้งช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญมีข้อมูลสำหรับวินิจฉัยเด็กได้ชัดเจนขึ้นว่า สมควรจะได้รับคำปรึกษาเพื่อลดปัญหา หรือส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้อย่างถูกต้อง และเป็นข้อมูลในการ พิจารณาปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ของผู้สอนให้ดียิ่งขึ้น

๓) แบบสำรวจรายการโดยกำหนดประเด็นหรือพัฒนาการที่ต้องการสำรวจ (สอดคล้องกับสภาพที่พึงประสงค์ ระบุชื่อ นามสกุลเด็ก วัน เดือน ปีเกิดไว้ล่วงหน้า มีการกำหนดรายการพฤติกรรมที่ต้องการสำรวจจะเอียงขึ้น และกำหนดเกณฑ์ในการสำรวจพฤติกรรม เช่น ปฏิบัติ - ไม่ปฏิบัติ ทำได้ - ทำไม่ได้ เป็นต้น ช่วยให้ผู้สอนสามารถบันทึกได้สะดวกขึ้น ควรมีการสำรวจพฤติกรรมในเรื่องเดียวกันอย่างน้อย ๓ ครั้ง เพื่อยืนยันว่าเด็กปฏิบัติหรือเกิดพฤติกรรมนั้นได้จริง

๒.๒ การบันทึกการสนทนา เป็นการบันทึกการสนทนาทั้งแบบเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล เพื่อประเมินความสามารถในการแสดงความคิดเห็นและพัฒนาการด้านการใช้ภาษาของเด็ก ความสามารถในการคิดรวบยอด การแก้ปัญหา รวมถึงพัฒนาการด้านสังคม อารมณ์ จิตใจ และบันทึกผลการสนทนาลงในแบบบันทึกพฤติกรรมหรือบันทึกประจำวัน โดยระบุชื่อ นามสกุล อายุเด็ก ภาคเรียนที่ และกิจกรรมที่ใช้สนทนาช่องที่ใช้ในการบันทึกในแบบสนทนาให้ระบุวัน เดือน ปี/คำพูดของเด็ก/ความคิดเห็นของผู้สอนที่สะท้อนพฤติกรรมที่แสดงออกของเด็กสอดคล้องกับสภาพที่พึงประสงค์หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการจัดประสบการณ์ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาการผ่านสภาพที่พึงประสงค์ที่เกี่ยวข้องในแต่ละเรื่อง

๒.๓ การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการพูดคุยกับเด็กเป็นรายบุคคลและควรจัดในสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดความเครียดและวิตกกังวล ผู้สอนควรใช้คำถามที่เหมาะสมเปิดโอกาสให้เด็กได้คิด และตอบอย่างอิสระจะทำให้ผู้สอนสามารถประเมินความสามารถทางสติปัญญาของเด็กและค้นพบศักยภาพในตัวเด็กได้โดยบันทึกข้อมูลลงในแบบสัมภาษณ์ ผู้สอนควรปฏิบัติ ดังนี้

การเตรียมการก่อนการสัมภาษณ์ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ กำหนดคำพูด/คำถามที่จะพูดกับเด็ก ควรเป็นคำถามที่เด็กสามารถตอบได้หลากหลายไม่มีผิด/ถูก

การปฏิบัติขณะสัมภาษณ์ ผู้สอนควรสร้างความคุ้นเคยเป็นกันเอง สร้างสภาพแวดล้อมที่อบอุ่นไม่เคร่งเครียด ใช้คำถามที่กำหนดไว้ถามเด็กทีละคำถาม ให้เด็กมีโอกาสคิดและมีเวลาในการตอบคำถามอย่างอิสระ ใช้ระยะเวลาสัมภาษณ์ไม่ควรเกิน ๑๐ นาที

หลังการสัมภาษณ์ การบันทึกในแบบสัมภาษณ์ ให้บันทึกคำพูดของเด็กตามความเป็นจริง หลังเสร็จการสัมภาษณ์ผู้สอนค่อยพิจารณาข้อมูลจากคำพูดเด็กและลงความคิดเห็นที่สะท้อนพฤติกรรมที่แสดงออกของเด็กสอดคล้องกับสภาพที่พึงประสงค์หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาการผ่านสภาพที่พึงประสงค์ที่เกี่ยวข้องในแต่ละเรื่อง

๒.๔ การจัดทำสารนิทัศน์สำหรับเด็กปฐมวัยเพื่อการประเมินพัฒนาการ การจัดทำสารนิทัศน์ (Documentation) เป็นการจัดทำข้อมูลที่เป็นหลักฐาน หรือแสดงให้เห็นร่องรอยของการเจริญเติบโตของเด็ก พัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากการทำกิจกรรมทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ซึ่งหลักฐานและข้อมูลที่บันทึกเป็นระยะ ๆ จะเป็นข้อมูลอธิบายภาพเด็ก สามารถบ่งบอกถึงพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา สารนิทัศน์จึงเป็นการประมวลผลที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการจัดประสบการณ์ของผู้สอนและร่องรอยผลงานของเด็ก จากการทำกิจกรรมที่สะท้อนถึงพัฒนาการในด้านต่างๆ การจัดทำสารนิทัศน์จึงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย ซึ่งมีหลายรูปแบบ ได้แก่

๑) พอร์ตโฟลิโอสำหรับเด็กเป็นรายบุคคล เช่น การเก็บชิ้นงานหรือภาพถ่ายเด็กขณะทำกิจกรรมมีการใช้เทคโนโลยีต่างๆ ในการบันทึกเสียง บันทึกภาพที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในงานที่เด็กทำ

๒) การบรรยายเกี่ยวกับเรื่องราวหรือประสบการณ์ที่เด็กได้รับ เช่น การสอนแบบโครงการ (Project Approach) สามารถให้สารนิทัศน์เกี่ยวกับพัฒนาการเด็กทุกด้าน ทั้งประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กและการสะท้อนตนเองของผู้สอน รูปแบบการบรรยายเรื่องราวจึงมีหลายรูปแบบ อาจได้จากการบันทึกการ

สนทนาระหว่างเด็กกับผู้สอน เด็กกับเด็ก การบันทึกของผู้สอน การบรรยายของพ่อแม่ ผู้ปกครองในรูปแบบหนังสือหรือจดหมาย แม้กระทั่งการจัดแสดงบรรยายสรุปให้เห็นภาพการเรียนรู้ทั้งหมด

๓) การสังเกตและบันทึกพัฒนาการเด็ก เช่น ใช้แบบสังเกตพัฒนาการ การบันทึกสั้นการสะท้อนตนเองของเด็ก เป็นคำพูดหรือข้อความที่สะท้อนความรู้ ความเข้าใจความรู้สึกจากการสนทนา การอภิปรายแสดงความคิดเห็นของเด็กขณะทำกิจกรรม ซึ่งอาจบันทึกด้วยเทคโนโลยีบันทึกเสียงหรือบันทึกภาพ

๔) ผลงานรายบุคคลและรายกลุ่ม ที่แสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้ ความสามารถ ทักษะจิตนิสัยของเด็ก ผู้สอนสามารถนำผลงานของเด็กมาใช้พิจารณาพัฒนาการและกระบวนการทำงานของเด็ก ผู้สอนส่วนใหญ่มักจะเก็บผลงานการเขียนและผลงานศิลปะ อย่างไรก็ตาม ผู้สอนควรเก็บผลงานหลากหลายประเภทของเด็ก เช่น ภาพเขียน การร่วมระดมความคิดและเขียนออกมาในลักษณะใยแมงมุม การแสดงออกทางดนตรีการก่อสร้างในรูปแบบต่างๆ ตัวอย่างคำพูด เป็นต้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเก็บข้อมูลหลักฐานเพื่อประเมินการเรียนรู้และประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

การจัดทำสารนิทัศน์สำหรับเด็กปฐมวัยเพื่อการประเมิน

๑) กำหนดประเด็นการประเมิน เป็นการกำหนดพัฒนาการที่ต้องการประเมิน ได้แก่ สภาพที่พึงประสงค์ในแต่ละพัฒนาการ ซึ่งครอบคลุมพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน

๒) เตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ให้เหมาะกับข้อมูลที่ต้องการเก็บ วางแผน การเลือก และการจัดการกับวัสดุ สื่อที่เหมาะสมกับข้อมูลที่จะเก็บตั้งแต่ต้นปีการศึกษา ได้แก่ ข้อมูลที่ต้องได้จากการสังเกต เช่น กระดาษ การ์ดขนาดเล็ก ดินสอ ปากกา กล้องบันทึกภาพหรือโทรศัพท์มือถือเครื่องบันทึกเสียง เป็นต้น

๓) ศึกษามาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตั้งบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาเด็ก ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนทราบว่าควรเก็บข้อมูลประเภทใด ลักษณะใด จึงจะทำให้เห็นพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม

๔) วางแผนการจัดทำ เลือกรวบรวมข้อมูล เช่น บันทึกสั้น ภาพถ่าย แบบสังเกต บันทึกเสียง การเขียนไดอะแกรมในรูปแบบของใยแมงมุม การทำบันทึกแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกของเด็ก ผู้สอนหรือผู้ปกครอง เป็นต้น

๕) กำหนดวิธีการเก็บข้อมูล เช่น การบันทึกพฤติกรรมเด็ก โดยใช้วิธีสังเกตและใช้การบันทึกสั้น ซึ่งผู้สอนจะสังเกตทุกวัน

๖) จัดแสดงข้อมูลหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก โดยพิจารณาว่าข้อมูลใดควรนำมาแลกเปลี่ยน และนำมาจัดแสดงให้เห็นพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็ก รวมทั้งให้เด็กมีส่วนร่วมในการเลือกผลงานของตนหรือของกลุ่มและร่วมจัดเตรียมแสดงข้อมูลดังกล่าว

๒.๕ การประเมินการเจริญเติบโตของเด็ก เป็นการประเมินการเจริญเติบโตด้านร่างกายของเด็ก ซึ่งการพิจารณาการเจริญเติบโตในเด็กที่ใช้ทั่วๆ ไปอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ น้ำหนัก ส่วนสูง เส้นรอบศีรษะ ฟัน และการเจริญเติบโตของกระดูก สำหรับแนวทางประเมินการเจริญเติบโต มีดังนี้

๒.๕.๑ การประเมินการเจริญเติบโต โดยการชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงเด็กแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ ในกราฟแสดงน้ำหนักตามเกณฑ์อายุในสมุดบันทึกสุขภาพแม่และเด็กของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งใช้สำหรับติดตามการเจริญเติบโตโดยรวม

๒.๕.๒ การตรวจสุขภาพอนามัย เป็นการตรวจสอบที่แสดงคุณภาพชีวิตของเด็ก โดยพิจารณาความสะอาด สิ่งผิดปกติของร่างกายที่จะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตและการเจริญเติบโตของเด็ก

๓. การกำหนดเกณฑ์การประเมินและระดับคุณภาพ

การกำหนดเกณฑ์การประเมินและการให้ระดับคุณภาพผลการประเมินพัฒนาการของเด็กทั้ง ๔ ด้านในแต่ละสภาพที่พึงประสงค์ เพื่อเชื่อมโยงไปสู่การผ่านตัวบ่งชี้และมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนั้น ในระดับชั้นเรียนและระดับสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยควรกำหนดในลักษณะเดียวกัน สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยสามารถกำหนดเกณฑ์การประเมินและการให้ระดับคุณภาพผลการประเมินพัฒนาการของเด็กที่สะท้อนมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ ดังนั้น พฤติกรรมที่จะประเมิน เป็นระบบตัวเลข เช่น ๓, ๒, ๑ หรือเป็นระบบที่ใช้คำสำคัญ เช่น ดี, พอใช้, ควรส่งเสริม ตามที่สถานศึกษากำหนด ดังตัวอย่าง

การกำหนดเกณฑ์การประเมินและการให้ระดับคุณภาพ

ระบบตัวเลข	ระบบที่ใช้คำสำคัญ	ความหมาย
๓	ดี	ปรากฏพฤติกรรมตามช่วงอายุ เป็นไปตามสภาพที่พึงประสงค์
๒	พอใช้	ปรากฏพฤติกรรมตามช่วงอายุ เป็นไปตามสภาพที่พึงประสงค์ โดยมีการกระตุ้น
๑	ควรส่งเสริม	ไม่ปรากฏพฤติกรรมตามช่วงอายุ เป็นไปตามสภาพที่พึงประสงค์

ทั้งนี้ เพื่อนำไปสู่การกำหนดเกณฑ์การประเมินตามสภาพที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ตามหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยอาจกำหนดคำอธิบายคุณภาพตามระดับคุณภาพของสภาพที่พึงประสงค์ของพัฒนาการแต่ละด้านเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

๔. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ครูมีการวางแผนการประเมินพัฒนาการแล้วควรทำการสังเกตพฤติกรรมของเด็กเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การพูดคุย หรือสัมภาษณ์เด็ก หรือการประเมินผลงาน/ชิ้นงานของเด็กอย่างเป็นระบบ เพื่อรวบรวมข้อมูลพัฒนาการของเด็กให้ครอบคลุมเด็กทุกคนแล้วสรุปลงในแบบบันทึกผลการประเมินสภาพที่พึงประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการประเมินพัฒนาการเด็กตามสภาพที่พึงประสงค์ ผู้สอนควรเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล โดยสภาพที่พึงประสงค์ ๑ ตัว ควรได้รับการประเมินพัฒนาการอย่างน้อย ๒ ครั้ง ต่อ ๑ ภาคเรียน ระยะเวลาควรเป็นการประเมินเพื่อความก้าวหน้าไม่ควรเป็นการประเมินเพื่อตัดสินพัฒนาการของเด็ก ดังนั้น การเก็บรวบรวมข้อมูลผลการประเมินพัฒนาการตามหน่วยการจัดประสบการณ์จึงเป็นการสะสมเพื่อยืนยันว่าเด็กเกิดพัฒนาการตามสภาพที่พึงประสงค์นั้นๆ ชัดเจนและมีความน่าเชื่อถือ

๕. การสรุปผลการประเมินพัฒนาการ

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดการจัดเวลาเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยต่อ ๑ ปี การศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วัน สถานศึกษาจึงควรบริหารจัดการเวลาเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาเด็กอย่างรอบด้าน สมดุล ผู้สอนต้องเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมที่แสดงถึงพัฒนาการของเด็กอย่างต่อเนื่อง มีการประเมินซ้ำของพฤติกรรมนั้นๆ เพื่อยืนยันความเชื่อมั่นของผลการประเมิน สรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็กตามสภาพที่พึงประสงค์ให้ครบทุกสภาพที่พึงประสงค์ ซึ่งจะเชื่อมโยงสู่การสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็กรายตัวบ่งชี้ รายมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และในภาพรวมพัฒนาการรายด้านของเด็กแต่ละคนตามลำดับสถานศึกษาควรสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็กรายตัวบ่งชี้ รายมาตรฐานคุณลักษณะที่พึง

ประสงค์ และในภาพรวมของพัฒนาการรายด้าน ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง สำหรับแนวทางการสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็กตามสภาพที่พึงประสงค์ในแต่ละตัวบ่งชี้ควรใช้ฐานนิยม (Mode) ไม่ควรนำค่าระดับคุณภาพของสภาพที่พึงประสงค์มาหาค่าเฉลี่ย ในกรณีมีฐานนิยมมากกว่า ๑ ฐานนิยม คือ มีระดับคุณภาพซ้ำมากกว่า ๑ ระดับคุณภาพ การสรุปผลการประเมินพัฒนาการเด็กในแต่ละตัวบ่งชี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงปรัชญาการศึกษา และหลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ รวมทั้งการนำข้อมูลผลการประเมินพัฒนาการไปใช้เพื่อพัฒนาเด็กต่อไป

๖. การรายงานผลการประเมินพัฒนาการและการนำข้อมูลไปใช้

การรายงานผลการประเมินพัฒนาการเป็นการสื่อสารให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องได้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินพัฒนาการ จัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง การรายงานผลการประเมินพัฒนาการสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพตามพฤติกรรมที่แสดงออกถึงพัฒนาการแต่ละด้าน ที่สะท้อนมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง ๑๒ ข้อตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

๖.๑ จุดมุ่งหมายการรายงานผลการประเมินพัฒนาการ

๑) เพื่อให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมและพัฒนาเด็กให้มีคุณภาพตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

๒) เพื่อให้ผู้สอนใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓) เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัดใช้ประกอบในการกำหนดนโยบายวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัย

๖.๒ ข้อมูลในการรายงานผลการประเมินพัฒนาการ

๖.๒.๑ ข้อมูลระดับชั้นเรียน ประกอบด้วย เวลามาเรียน บันทึกผลการประเมินพัฒนาการตามหน่วยการจัดประสบการณ์ บันทึกผลการประเมินพัฒนาการประจำชั้น และบันทึกผลพัฒนาการรายบุคคล และจัดทำสารนิเทศน์ที่สะท้อนการเรียนรู้ของเด็ก เป็นข้อมูลสำหรับรายงานให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง ได้รับทราบความก้าวหน้า ความสำเร็จในการเรียนรู้ของเด็กเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนกำหนดเป้าหมายและวิธีการในการพัฒนาเด็ก

๖.๒.๒ ข้อมูลระดับสถานศึกษา ประกอบด้วย ผลการประเมินมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง ๑๒ ข้อตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อใช้เป็นข้อมูลและสารสนเทศในการพัฒนาการจัดประสบการณ์และคุณภาพของเด็ก ให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ รวมทั้งแจ้งให้ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบข้อมูล โดยผู้มีหน้าที่รับผิดชอบแต่ละฝ่ายนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเด็กให้เกิดพัฒนาการอย่างถูกต้องเหมาะสม รวมทั้งนำไปจัดทำเอกสารหลักฐานแสดงพัฒนาการของผู้เรียน

๖.๒.๓ ข้อมูลระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย ผลการประเมินมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง ๑๒ ข้อตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยเป็นรายสถานศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารการศึกษา ผู้เกี่ยวข้องใช้วางแผนและดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา ในการยกระดับคุณภาพเด็กปฐมวัยและมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา

๖.๓ ลักษณะข้อมูลสำหรับการรายงานผลการประเมินพัฒนาการ

การรายงานผลการประเมินพัฒนาการ สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยสามารถเลือกลักษณะข้อมูลสำหรับการรายงานได้หลายรูปแบบให้เหมาะสมกับวิธีการรายงานและสอดคล้องกับการให้ระดับ

ผลการประเมินพัฒนาการ โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการรายงานและการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ของผู้รับรายงานแต่ละฝ่าย ลักษณะข้อมูลมีรูปแบบ ดังนี้

๖.๓.๑ รายงานเป็นตัวเลข หรือระบบที่ใช้คำสำคัญเป็นตัวแทนระดับคุณภาพพัฒนาการของเด็กที่เกิดจากการประมวลผล สรุปตัดสินข้อมูลผลการประเมินพัฒนาการของเด็ก ได้แก่

- ระดับผลการประเมินพัฒนาการมี ๓ ระดับ คือ ๓, ๒, ๑
- ผลการประเมินคุณภาพ "ดี" "พอใช้" และ "ควรส่งเสริม"

๖.๓.๒ รายงานโดยใช้สถิติ เป็นการรายงานจากข้อมูลที่เป็นตัวเลข หรือข้อความให้เป็นภาพแผนภูมิหรือเส้นพัฒนาการ ซึ่งจะแสดงให้เห็นพัฒนาการความก้าวหน้าของเด็กว่าดีขึ้น หรือควรได้รับการพัฒนาอย่างไร เมื่อเวลาเปลี่ยนแปลงไป

๖.๓.๓ รายงานเป็นข้อความ เป็นการบรรยายพฤติกรรมหรือคุณภาพที่ผู้สอนสังเกตพบ เพื่อรายงานให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องทราบว่าเด็กมีความสามารถ มีพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรอย่างไร

๖.๔ เป้าหมายของการรายงาน

การดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย ประกอบด้วย บุคลากรหลายฝ่ายร่วมมือประสานงานกันพัฒนาเด็กทั้งทางตรงและทางอ้อม ให้มีพัฒนาการ ทักษะ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรได้รับการรายงานผลการประเมินพัฒนาการ ของเด็กเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานดังตารางต่อไปนี้

กลุ่มเป้าหมาย	การใช้ข้อมูล
ผู้สอน	- วางแผนและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเด็ก - ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการจัดประสบการณ์
ผู้บริหารสถานศึกษา	- ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัยของสถานศึกษา
พ่อแม่ และผู้ปกครอง	- รับทราบผลการประเมินพัฒนาการของเด็ก - ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก รวมทั้งการดูแลสุขภาพอนามัย ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และพฤติกรรมต่างๆ ของเด็ก
คณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน	พัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/ หน่วยงานต้นสังกัด	- ยกระดับและพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา - นิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผลและให้ความช่วยเหลือการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาในสังกัด

๖.๕ วิธีการรายงานผลการประเมินพัฒนาการ

การรายงานผลการประเมินพัฒนาการให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบ ทางโรงเรียนบ้านต่อแล มีการบันทึกข้อมูลในแบบรายงานต่างๆ สามารถใช้อ้างอิง ตรวจสอบ และรับรองผลพัฒนาการของเด็ก เช่น แบบบันทึกผลการประเมินพัฒนาการประจำชั้น สมุดรายงานประจำตัวเด็ก แฟ้มสะสมงานของเด็กกรายบุคคล นอกจากนี้ การรายงานคุณภาพการศึกษาปฐมวัยให้ผู้เกี่ยวข้องทราบในระดับหน่วยงานอาจใช้รายงานการ

พัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยประจำปี จุลสารหรือวารสารของโรงเรียน หรืออาจมีการให้ข้อมูลกับ ผู้ปกครองในลักษณะการให้คำปรึกษาหรือทางการส่งจดหมายส่วนตัว ฯลฯ

การบริหารจัดการหลักสูตร

ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องจะดำเนินการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตาม เจตนาารมณ์ของหลักสูตร ที่มุ่งเน้นการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมการเรียนรู้ ตลอดจนการให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษา โดยสถานศึกษาได้ดำเนินการดังนี้

๑. การเตรียมการใช้หลักสูตร

๑.๑ ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรสถานศึกษา และ เอกสารประกอบหลักสูตรอื่นๆ รวมทั้งศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กและครอบครัว สภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น เพื่อนำข้อมูลมา ใช้วางแผนการจัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรและเหมาะสมกับสภาพพื้นฐานและ บริบทสังคมแวดล้อมเด็ก

๑. วิเคราะห์หลักสูตร โดยศึกษามาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์และ สารระการการเรียนรู้รายปี และแนวการจัดหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา มาจัดทำ กำหนดการจัดประสบการณ์ตลอดปีอย่างกว้าง ๆ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เหตุการณ์ ฤดูกาลธรรมชาติ เทศกาล วันสำคัญ สิ่งใกล้ตัว-ไกลตัว และความยาก - ง่าย ของเรื่อง / กิจกรรม ทั้งนี้ครูผู้สอนสามารถยืดหยุ่น เรื่อง / เนื้อหาที่จัดการเรียนรู้เพิ่มเติมได้ตามความสนใจและความต้องการของ เด็กแต่ละห้องเรียน

๒. การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย

หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยเป็นหัวใจสำคัญของการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพเด็กปฐมวัย ของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจึงมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการ บริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการนำหลักสูตร สถานศึกษาสู่การปฏิบัติ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาคุณภาพเด็ก การบริหารจัดการหลักสูตรปฐมวัย จึงประกอบด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ซึ่งมีบทบาทหน้าที่สำคัญ ดังนี้

๑. บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาปฐมวัย

๑) ศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.๒๕๖๐ และมีวิสัยทัศน์ด้านการจัด การศึกษาปฐมวัย

๒) เป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยรวมให้ความเห็นชอบ กำหนดวิสัยทัศน์ และ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กทุกช่วงอายุ

๓) คัดเลือกบุคลากรที่ทำงานกับเด็ก ได้แก่ ผู้สอน พี่เลี้ยง โดยคำนึงถึงอย่างเหมาะสมและ คุณสมบัติหลักของบุคลากร เช่น

- มีวุฒิทางการศึกษาด้านการอนุบาลศึกษา/การศึกษาปฐมวัย หรือผ่านการอบรมเกี่ยวกับการจัด การศึกษาปฐมวัย

- มีความรักเด็ก จิตใจดี มีอารมณ์ขัน ใจเย็น ให้ความเป็นกันเองกับเด็กอย่างเสมอภาค

- มีบุคลิกของความเป็นผู้สอน เข้าใจและยอมรับธรรมชาติของเด็กตามวัย

- พุดจาสุภาพเรียบร้อย ชัดเจนเป็นแบบอย่างได้

- มีความเป็นระเบียบ สะอาด และรู้จักประหยัด

- มีความอดทน ขยัน ซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงานในหน้าที่และการปฏิบัติต่อเด็ก

- มีอารมณ์ร่วมกับเด็ก รู้จักรับฟัง พิจารณาเรื่องราวปัญหาต่างๆ ของเด็กและตัดสินใจปัญหาต่างๆ อย่างมีเหตุผลด้วยความเป็นธรรม

- มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตสมบูรณ์

๔) ส่งเสริมการจัดบริการทางการศึกษาให้เด็กได้เข้าเรียนอย่างทั่วถึง เสมอภาค และปฏิบัติการรับเด็กตามเกณฑ์ที่กำหนด

๕) ส่งเสริมให้ผู้สอนและผู้ปฏิบัติงานกับเด็กพัฒนาตนเองมีความรู้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

๖) สร้างความร่วมมือและประสานกับบุคลากรทุกฝ่ายในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา

๗) จัดให้มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับตัวเด็ก งานวิชาการหลักสูตรอย่างเป็นระบบและมีกรประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา

๘) สนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อมตลอดจนสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และส่งเสริมพัฒนาการเด็ก

๙) นิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตร โดยจัดให้มีระบบนิเทศภายในอย่างมีระบบ

๑๐) กำกับติดตามให้มีการประเมินคุณภาพภายในระดับปฐมวัยในสถานศึกษาและนำผลจากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพเด็ก

๑๑) กำกับติดตามให้มีการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อนำผลจากการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาสาระของหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก บริบทสังคมและให้มีความทันสมัย

๒. บทบาทผู้สอนปฐมวัย

การพัฒนาคุณภาพเด็กโดยถือว่าเด็กมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้เด็กสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ สอดคล้องกับพัฒนาการและเต็มตามศักยภาพ ผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในการจัดทำหลักสูตร พัฒนาหลักสูตรและนำหลักสูตรสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้สอนจึงควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

๑) บทบาทในฐานะผู้บริหารหลักสูตร

- ทำหน้าที่วางแผน จัดทำและพัฒนาหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การประเมินพัฒนาการ

- จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ ให้เด็กมีอิสระในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้เด็กเล่น/ทำงานและเรียนรู้ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

- ประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น

๒) บทบาทในฐานะผู้เสริมสร้างการเรียนรู้

- จัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กที่เด็กกำหนดขึ้นด้วยตัวเอง และผู้สอนกับเด็กร่วมกันกำหนด เพื่อพัฒนาเด็กให้ครอบคลุมทุกด้านในชีวิตประจำวันในการแสวงหาคำตอบ หรือหาคำตอบในสิ่งที่เด็กเรียนรู้ได้อย่างมีเหตุผล

- จัดประสบการณ์ให้เด็กร่วมคิด แก้ปัญหา ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง ด้วยวิธีการศึกษาที่นำไปสู่การใฝ่รู้ และพัฒนาตนเอง

- จัดสภาพแวดล้อมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สร้างเสริมให้เด็กปฏิบัติผ่านการเล่นได้ทำกิจกรรมได้เต็มศักยภาพและความสามารถของเด็กแต่ละคน

- สอดแทรกการอบรมด้านจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมประจำวัน และกิจกรรมต่างๆอย่างสม่ำเสมอ

- จัดกิจกรรมการเล่น ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้สิ่งแวดล้อม ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ

- ใช้ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนและเด็กในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ

- จัดการประเมินพัฒนาการที่สอดคล้องกับสภาพจริงและนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาคุณภาพเด็กเต็มศักยภาพและการจัดประสบการณ์ของตนให้มีประสิทธิภาพ

๓) บทบาทในฐานะผู้ดูแลเด็ก

- สังเกตและส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้านทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

- ฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน

- ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่น มีความภูมิใจในตนเองและกล้าแสดงออก

- ฝึกการเรียนรู้หน้าที่ ความมีวินัย และการมีนิสัยที่ดี

- จำแนกพฤติกรรมเด็กและสร้างเสริมลักษณะนิสัยและแก้ปัญหาเฉพาะบุคคล

- ประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา บ้าน และชุมชน เพื่อให้เด็กได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและมีมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

๔) บทบาทในฐานะนักพัฒนาเทคโนโลยีการสอน

- นำนวัตกรรม เทคโนโลยีทางการสอนมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพบริบทสังคม ชุมชน และท้องถิ่น

- ใช้เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ในชุมชนในการเสริมสร้างการเรียนรู้ให้แก่เด็ก

- จัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร/กระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาสื่อการเรียนรู้

- พัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีคุณลักษณะของผู้ใฝ่รู้ มีวิสัยทัศน์และทันสมัยทันเหตุการณ์ในยุคของข้อมูลข่าวสาร

๓. บทบาทของพ่อแม่หรือผู้ปกครองเด็กปฐมวัย

๑) มีส่วนร่วมในการให้ความคิดเห็นเพื่อนำไปกำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษาและให้ความเห็นชอบกำหนด แผนการเรียนรู้ของเด็กร่วมกับผู้สอนและเด็ก

๒) ร่วมมือและสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา และกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กตามศักยภาพ โดยเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษากับครอบครัว เพื่อให้การเรียนรู้ของเด็กต่อเนื่องและมีความหมายต่อเด็ก

๓) เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ จัดบรรยากาศภายในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้

๔) สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสมและจำเป็น

๕) อบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ให้ความรัก ความอบอุ่น ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็ก

- ๖) ป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ตลอดจนส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยประสานความร่วมมือกับผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง
- ๗) เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านการปฏิบัติตนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และมีคุณธรรมนำไปสู่การพัฒนาให้เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้
- ๘) มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเด็กและในการประเมินการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

๔. บทบาทของชุมชน

ชุมชนท้องถิ่น มีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยให้มีการประสานความร่วมมือเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ดังนั้น ชุมชนจึงมีบทบาทในการจัดการศึกษาปฐมวัย ดังนี้

- ๑) มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการบริหารจัดการของสถานศึกษาในบทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษา สมาคม/ชมรมผู้ปกครอง
- ๒) มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของสถานศึกษา
- ๓) เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสถานศึกษา ให้เด็กได้เรียนรู้ มีประสบการณ์จากสถานการณ์จริง
- ๔) ส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตลอดจนวิทยากรภายนอก และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ
- ๕) ประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการของชุมชน และมีส่วนในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น
- ๖) มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษา โดยทำหน้าที่ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย

การประเมินพัฒนาการเด็กอายุ ๓-๖ ปี เป็นการประเมินพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็ก โดยถือเป็นกระบวนการต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติที่จัดให้เด็กในแต่ละวัน ผลที่ได้จากการสังเกตพัฒนาการเด็ก ต้องนำมาจัดทำสารนิทัศน์ หรือจัดทำข้อมูลหลักฐานหรือเอกสารอย่างเป็นระบบ ด้วยการรวบรวมผลงานสำหรับเด็กเป็นรายบุคคลที่สามารถบอกเรื่องราวหรือประสบการณ์ที่เด็กได้รับว่าเด็กเกิดการเรียนรู้และมีความก้าวหน้าเพียงใด ทั้งนี้ ให้นำข้อมูลผลการประเมินพัฒนาการเด็กมาพิจารณาปรับปรุง วางแผนการจัดกิจกรรม และส่งเสริมให้เด็กแต่ละคนได้รับการพัฒนาตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง การประเมินพัฒนาการควรรีดยึดหลัก ดังนี้

๑. วางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ
 ๒. ประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้าน
 ๓. ประเมินพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี
 ๔. ประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงจากกิจกรรมประจำวันด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย ไม่ควรใช้แบบทดสอบ
 ๕. สรุปผลการประเมิน จัดทำข้อมูลและนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาเด็ก
- สำหรับวิธีการประเมินที่เหมาะสมและควรใช้กับเด็กอายุ ๓-๖ ปี ได้แก่ การสังเกต การบันทึกพฤติกรรมการเล่นกับเด็ก การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานเด็กที่เก็บอย่างมีระบบ

แนวทางการประเมินพัฒนาการตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดเป้าหมายคุณภาพของเด็กปฐมวัยโดยยึดพัฒนาการเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา ดังนี้

๑) พัฒนาการด้านร่างกาย เป็นการเปลี่ยนแปลงความสามารถของร่างกายในการเคลื่อนไหว สุขภาพอนามัยที่ตีรวมถึงการใช้มือกับตาที่ประสานสัมพันธ์กันในการทำกิจกรรมต่างๆ

การประเมินพัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย น้ำหนัก ส่วนสูงตามเกณฑ์ สุขภาพอนามัย สุขนิสัยที่ดี การรู้จักความปลอดภัย การเคลื่อนไหวและการทรงตัว การเล่นและการออกกำลังกาย การใช้กล้ามเนื้อเล็กอย่างประสานสัมพันธ์กัน

๒) พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ เป็นความสามารถในการแสดงอารมณ์และความรู้สึก โดยที่เด็กรู้จักควบคุมอารมณ์และแสดงออกอย่างเหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ เพื่อเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ ตลอดจนการรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น

การประเมินพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย ความสามารถในการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความเห็นอกเห็นใจ ความสนใจ ความสามารถ และมีความสุขในการทำงาน ศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว ความรับผิดชอบในการทำงาน ความซื่อสัตย์สุจริตและความรู้สึกผิด ความเมตตากรุณา มีน้ำใจช่วยเหลือแบ่งปัน

๓) พัฒนาการด้านสังคม เป็นความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น ปรับตัวในการเล่นและอยู่ร่วมกับผู้อื่น สามารถทำหน้าที่ตามบทบาทของตน ทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบ รู้กาลเทศะ สามารถช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน เรียนรู้การปรับตัวให้เข้ากับเด็กอื่น รู้จักร่วมมือในการเล่นกับกลุ่มเพื่อน ปฏิบัติตามข้อตกลงในการเล่น รู้จักรอคอยตามลำดับก่อน-หลัง

การประเมินพัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย การประเมินความมีวินัยในตนเอง การช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การระงับภัยจากคนแปลกหน้า และสถานการณ์ที่เสี่ยงอันตราย การดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การมีสัมมาคารวะและมารยาทตามวัฒนธรรมไทย รักษาความเป็นไทย การยอมรับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น การปฏิบัติตนเบื้องต้นในการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๔) พัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นการเปลี่ยนแปลงความสามารถทางสมองที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว และความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับสิ่งแวดล้อม ด้วยการรับรู้ สังเกต จดจำ วิเคราะห์ รู้คิด รู้เหตุผล และแก้ปัญหา ทำให้สามารถปรับตัวและเพิ่มทักษะใหม่ ซึ่งแสดงออกด้วยการใช้ภาษาสื่อความหมายและการกระทำ

การประเมินพัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย การประเมินความสามารถในการสนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ ความสามารถในการอ่าน เขียนภาพและสัญลักษณ์ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา คิดเชิงเหตุผล คิดรวบยอด การเล่น/การทำงานศิลปะ/การแสดงท่าทาง/เคลื่อนไหวตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง การมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และความสามารถในการแสวงหาความรู้

สำหรับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ต้องเกิดขึ้นในตัวเด็ก เพื่อใช้เป็นจุดหมายในการพัฒนาและการประเมินเด็กให้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จำนวน ๑๒ ข้อ ดังนี้

๑. พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย ๒ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

มาตรฐานที่ ๒ กล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์กัน

๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย ๓ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๓ มีสุขภาพจิตที่ดีและมีความสุข

มาตรฐานที่ ๔ ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเล่านิทาน

มาตรฐานที่ ๕ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

๓. พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย ๓ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๖ มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ ๗ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

มาตรฐานที่ ๘ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตามเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๔. พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย ๔ มาตรฐาน คือ

มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ ๑๐ มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ๑๑ มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

ขั้นตอนการประเมินพัฒนาการ

๑. วิเคราะห์มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ และกำหนดประเด็นการประเมิน โดยกำหนดจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน

๒. การกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ประเมิน

ครูผู้สอนต้องวางแผนและกำหนดวิธีการให้เหมาะสมกับกิจกรรม เช่น การสังเกตพฤติกรรม การประเมินผลงาน/ชิ้นงาน การพูดคุยหรือสัมภาษณ์เด็ก ฯลฯ วิธีการที่ครูผู้สอนเลือกใช้ต้องมีมากกว่า ๒ วิธีการ หรือใช้วิธีการที่หลากหลาย โดยทางโรงเรียนวัดสว่างอารมณ์ได้กำหนดวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ดังนี้

๒.๑ วิธีการประเมินพัฒนาการ

๑) การสังเกตและการบันทึก แบ่งออกเป็น ๒ แบบ ได้แก่ ๑) การสังเกตแบบเป็นทางการ คือ การสังเกตแบบมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตามที่วางแผนไว้ และ ๒) การสังเกตแบบไม่เป็นทางการ คือ สังเกตในขณะที่เด็กทำกิจกรรมประจำวันและเกิดพฤติกรรมที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้น

๒) การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการพูดคุยกับเด็กเป็นรายบุคคลและควรจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดความเครียดและวิตกกังวล ครูผู้สอนควรใช้คำถามที่เหมาะสมเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดและตอบอย่างอิสระจะทำให้ผู้สอนสามารถประเมินความสามารถทางสติปัญญาของเด็กและค้นพบศักยภาพในตัวเด็ก

๓) สารนิทัศน์สำหรับเด็กปฐมวัย เป็นการจัดทำข้อมูลที่เป็นหลักฐานหรือแสดงให้เห็นร่องรอยการเจริญเติบโต พัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจากการทำกิจกรรมทั้งรายบุคคล และรายกลุ่ม ซึ่งหลักฐานและข้อมูลที่บันทึกเป็นระยะๆ จะเป็นข้อมูลอธิบายภาพเด็ก สามารถบ่งบอกถึงพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา สารนิทัศน์จึงเป็นการประมวลผลที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการจัดประสบการณ์ของครูและร่องรอยผลงานของเด็ก จากการทำกิจกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการในด้านต่างๆ เช่น

- พอร์ตโฟลิโอสำหรับเด็กเป็นรายบุคคล เช่น การเก็บชิ้นงานหรือภาพถ่าย
- การบรรยายเกี่ยวกับเรื่องราวหรือประสบการณ์ที่เด็กได้รับ เช่น การเรียนรู้โครงการตามโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย

- การสังเกตและบันทึกพัฒนาการเด็ก เช่น แบบสังเกตพัฒนาการ

- ผลงานรายบุคคลและรายกลุ่ม เช่น ผลงานการเขียนและศิลปะ

๔) การประเมินการเติบโตของเด็ก เป็นการประเมินการเติบโตด้านร่างกายของเด็ก ซึ่งการพิจารณาการเจริญเติบโตในเด็กที่ใช้ทั่วๆ ไปอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ น้ำหนัก ส่วนสูง เส้นรอบศีรษะ ฟัน และการเจริญเติบโต

๒.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

๑) แบบสังเกตพฤติกรรม

- แบบบันทึกพฤติกรรมแบบเป็นทางการ

- แบบบันทึกพฤติกรรมแบบไม่เป็นทางการ

- แบบสำรวจรายการ

๒) แบบสัมภาษณ์

๓) Portfolio แฟ้มสะสมผลงาน

๔) บัตรบันทึกสุขภาพประจำตัวนักเรียน (สศ.๓)

การกำกับ ติดตาม ประเมิน และรายงาน

๓. การนิเทศ กำกับติดตามการใช้หลักสูตร

โรงเรียนจัดให้มีการนิเทศ ติดตาม การใช้หลักสูตรสถานศึกษา โดยฝ่ายวิชาการนิเทศภายในเป็นระยะอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยภาคเรียนละ ๓ ครั้ง ทั้งนี้ได้กำหนดแนวทางนิเทศกำกับติดตามในเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับเด็ก พฤติกรรม / ความสามารถของเด็กและพฤติกรรมของครูผู้สอนการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ กลวิธีการสอนและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับเด็กโดยใช้เทคนิคการนิเทศที่หลากหลาย เช่น การสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูและพฤติกรรมเด็ก การสนทนาการประชุมกลุ่มย่อย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสายชั้น การศึกษาแผนการจัดประสบการณ์และผลงานเด็ก เป็นต้น

๔. การประเมิน สรุป รายงานการใช้หลักสูตร

ฝ่ายงานอนุบาลจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาปฐมวัยประจำปี โดยประเมินการใช้หลักสูตรของสถานศึกษาในด้านคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด และนำข้อคิดเห็น / ข้อเสนอแนะของครูผู้สอนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรสถานศึกษามาสรุป ประเมิน แล้วนำข้อมูลจากรายงานมาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาต่อไป

การให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรม

เด็กที่มีปัญหาพฤติกรรม หมายถึง เด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนจากปกติ ซึ่งเกิดขึ้นค่อนข้างบ่อยต่อเนื่องเป็นระยะ และส่งผลกระทบต่อพัฒนาการและการเรียนรู้ ปัญหาพฤติกรรมของเด็กปฐมวัยมักเกิดจากปัญหาด้านการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้สอนอาจพบพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเกิดขึ้นในเด็กปกติทั่วไป ถ้าเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูด้วยวิธีที่ถูกต้องเหมาะสมเด็กจะ

เติบโตอย่างมีคุณภาพ และมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ขณะเดียวกัน หากเด็กได้รับบอรรถเลี้ยงดูและดูแลเอาใจใส่ไม่ถูกต้อง อาจทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้สอนที่มีความเข้าใจพัฒนาการของเด็ก ให้ความรัก มีความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันปัญหาพฤติกรรมที่อาจเกิดกับเด็ก และลดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้ทันที ก็จะสามารถจัดปัญหานั้น ๆ ได้

การพิจารณาว่าเด็กมีปัญหาพฤติกรรม หรือมีพฤติกรรมที่แสดงออกผิดไปจากปกติหรือไม่มีแนวทางในการพิจารณา ดังนี้

๑. พฤติกรรมนั้นมีลักษณะแตกต่างจากการแสดงออกของเด็กในระดับอายุ พัฒนาการเดียวกัน
๒. พฤติกรรมนั้นมีความถี่ ระยะเวลา และความรุนแรงของการเกิดพฤติกรรม จนเป็นอันตรายต่อตัวเด็กเองและผู้อื่น
๓. พฤติกรรมนั้นส่งผลให้เด็กสูญเสียโอกาสในสังคม หรือมีผลกระทบต่อชีวิตของเด็ก
๔. พฤติกรรมนั้นมีผลต่อพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก
๕. พฤติกรรมนั้นขัดขวางการดำเนินชีวิตของเด็กในการปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น

การช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรม ผู้สอนควรมีความเข้าใจพัฒนาการและปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเด็กจะช่วยให้การปรับพฤติกรรมเด็กประสบผลสำเร็จด้วยดีซึ่งมีข้อควรคำนึงดังนี้

๑. ควรหาสาเหตุที่เกิดปัญหาพฤติกรรมอย่างถี่ถ้วนและไม่ด่วนสรุป เช่น กรณีที่เด็กเคลื่อนไหวและซนมากตลอดเวลา มีความสนใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นช่วงสั้น ๆ ไม่ค่อยอดทนหรือไม่รอคอยอะไรนานๆ ผู้สอนไม่ควรด่วนสรุปว่าเด็กมีสมาธิสั้น ควรหาสาเหตุโดยการสอบถามพ่อแม่ ผู้ปกครอง ถึงพฤติกรรมขณะอยู่ที่บ้าน ประวัติการคลอดและการเลี้ยงดู รวมถึงปรึกษาครูการศึกษาพิเศษ ก่อนสรุป เป็นต้น

๒. ทำความเข้าใจในปัญหาพฤติกรรมของเด็กร่วมกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อหาสาเหตุและหาแนวทางช่วยเหลือ แก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาร่วมกัน

๓. ประสานความร่วมมือกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือเด็กอย่างถูกต้องและเหมาะสมด้วยการใช้เทคนิคการศึกษาเด็กรายบุคคล เพื่อให้เข้าใจสาเหตุของพฤติกรรมอย่างถ่องแท้

๔. ควรใช้หลักการปรับพฤติกรรมที่เหมาะสมกับปัญหาพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ได้แก่ การปรับสภาพแวดล้อม การเบี่ยงเบนความสนใจ การชี้แนะ การเป็นแบบอย่างที่ดี การแยกให้อยู่ตามลำพังชั่วคราว การให้คำชมเชยผ่านทางคำพูดหรือการแสดงออกทางสีหน้าท่าทาง การลงโทษ

ตัวอย่างการปรับพฤติกรรม เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าว ขอบรังแก หรือเล่นรุนแรงกับเพื่อน

ถ้าเป็นเด็กเล็ก ผู้สอนควรให้เด็กทำกิจกรรมอยู่ใกล้ๆ อย่าปล่อยให้เล่นกับเพื่อนตามลำพัง หรือสร้างข้อตกลงในการเล่นร่วมกันของเด็ก ถ้าเป็นเด็กโต ผู้สอนควรถามถึงสาเหตุ และชี้แจงถึงผลเสียของการใช้กำลังก้าวร้าวและชี้แนะวิธีที่เหมาะสม เช่น บอกความไม่พอใจออกมาตรงๆ ให้อภัยเพราะเป็นเพื่อนกัน ซึ่งทุกคนก็ทำผิดพลาดกันได้

๕. เป็นกำลังใจในการช่วยเด็กที่มีพฤติกรรมที่มีปัญหา เช่น เด็กที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเองไม่กล้าแสดงออกหรือทำสิ่งต่าง ๆ นอกจากคำสั่งของพ่อแม่ ควรสร้างความเชื่อมั่นให้กับเด็กว่าทุกคนสามารถที่จะปรับแก้ไขให้ดีขึ้น เปิดโอกาสให้เด็กแสดงความสามารถหรือความคิดเห็นอยู่เสมอ และควรให้คำชมเชยหรือกำลังใจเพื่อให้เด็กตั้งใจทำต่อไปได้ ถ้าให้โอกาส ให้การยอมรับในคุณค่าของมนุษย์ ให้ความรัก ความนุ่มนวล และความเอื้ออาทร ก็จะช่วยให้เด็กมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น

๖. กรณีเด็กมีปัญหาพฤติกรรมที่รุนแรง ซึ่งพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือผู้สอนไม่สามารถให้การช่วยเหลือหรือแก้ไขพฤติกรรมนั้น ๆ ได้ ควรพาเด็กไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือแพทย์

ปัญหาพฤติกรรมที่พบบ่อยในเด็กปฐมวัย

ปัญหาพฤติกรรมที่เกิดกับเด็กปฐมวัย ส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตและพัฒนาการ เป็นปัญหาที่ค่อนข้างเข้าใจง่าย ไม่สลับซับซ้อน และเกี่ยวกับลักษณะของการปรับตัวต่อการเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อม ซึ่งถ้าเด็กขาดการดูแลเอาใจใส่จากพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดู และได้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมอย่างไม่เหมาะสม ก็อาจจะก่อให้เกิดปัญหาทางพฤติกรรมขึ้นอย่างง่ายดาย ตัวอย่างปัญหาพฤติกรรมในเด็กปฐมวัยที่พบบ่อย มีดังนี้

ตัวอย่างปัญหาพฤติกรรมที่พบบ่อยในเด็กปฐมวัย

ปัญหา	ลักษณะที่พบ	สาเหตุ	แนวทางช่วยเหลือและแก้ไข
๑. เด็กพูดช้า	เด็กมีพัฒนาการด้านภาษาและการพูด ไม่เป็นไป ตามอายุ เช่น เด็กอายุ ๓ ปี แล้วพูด เป็นประโยคสั้น ๆ ไม่ได้ พูดได้เป็นคำ ๆ หรือสื่อสารกับคนอื่นไม่ได้	๑. การเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสมผู้ดูแลเด็กไม่รู้ความต้องการของเด็ก และตอบสนองความต้องการของเด็กโดยไม่พยายามกระตุ้นให้เด็กพูดสื่อสาร ๒. เด็กมีความบกพร่องทางพัฒนาการ เช่น เด็กกลุ่มอาการดาวน์ เด็กที่มีภาวะซีก หรือเด็กสมองพิการ เด็กกลุ่มอาการออทิสติก เป็นต้น ๓. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	๑. ฝึกให้เด็กพูดหรือออกเสียงในสภาวะแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติให้เด็กรู้สึกสนุกในการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ไม่บังคับว่าเด็กต้องออกเสียงหรือพูดตาม ๒. ควรชักชวนพูดคุยในสิ่งที่เด็กกำลังสนใจ ในเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ๓. สอนให้พูดคำง่าย ๆ ที่เด็กใช้ในชีวิตประจำวัน หรือคำจากการเล่านิทาน ๔. ให้เด็กได้พูดสื่อสารกับบุคคลอื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ ๕. หากการพูดช้าเกิดจากความบกพร่องทางการได้ยิน ควรพาไปพบแพทย์เพื่อรักษาด้วยวิธีที่ถูกต้องและเหมาะสม

ปัญหา	ลักษณะที่พบ	สาเหตุ	แนวทางช่วยเหลือและแก้ไข
๒. เด็กพูดติดอ่าง	พูดตะกุกตะกักพูดไม่คล่องขาดความต่อเนื่องในการพูด มีการพูดซ้ำ ๆ มากกว่า ๓ ครั้งขึ้นไป โดยเฉพาะเมื่อเริ่มต้นพูด	<p>๑. เด็กมีความเครียดหรือวิตกกังวลจากการเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ เช่น เข้าโรงเรียนใหม่</p> <p>๒. เด็กได้รับการบาดเจ็บทางสมอง ทำให้อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการพูดขาดการประสานงานกัน</p> <p>๓. การเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้องของครอบครัว เช่น เร่งให้เด็กพูดเร็วเกินความพร้อมทางภาษาของเด็ก หรือดูต่ำเมื่อเด็กพูด ไม่คล่อง ทำให้เด็กไม่กล้าพูด</p>	<p>๑. เป็นผู้ฟังที่ดี รอให้เด็กพูดจนจบและไม่พูดแทรก</p> <p>๒. เป็นแบบอย่างที่ดีในการพูด โดยพูดช้าๆ สั้นๆ ชัดเจน เมื่อพูดจบประโยคแล้ว ควรหยุดรอ ๒ - ๓ นาที แล้วค่อยเริ่มพูดประโยคใหม่</p> <p>๓. ในขณะที่เด็กพูด ไม่แสดงสีหน้าท่าทางที่ทำให้เด็กไม่มั่นใจ เช่น จ้องหน้าหรือโมโห</p> <p>๔. ทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก ให้ความรักและเอาใจใส่ เพื่อให้เด็กเกิดความอบอุ่นและมีความมั่นคงด้านจิตใจ</p> <p>๕. หลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ทำให้เด็กพูดติดอ่างมากขึ้น</p>
๓. เด็กชอบเล่นอวัยวะเพศ	<p>- เวลานอนชอบ</p> <p>- ชอบนอนคว่ำหนีบขา</p> <p>- ถูอวัยวะเพศกับพื้น หรือจับอวัยวะเพศเล่น</p>	<p>๑. เด็กวัย ๒ - ๕ ปี มักมีความสนใจในเรื่องเพศ ทั้งการเล่นบทบาทเกี่ยวกับพ่อแม่ สนใจอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างของเพศชายและหญิง</p> <p>๒. เกิดจากการมีปัญหามึนสบายใจ ต้องการการปลอบประโลม</p>	<p>๑. ไม่แสดงให้เด็กเห็นว่าเป็นเรื่องลึบคล้ำอวัยวะเพศ น่าละอาย หรือรู้สึกผิดกับการกระทำแบบนั้น</p> <p>๒. เมื่อเห็นเด็กเล่นอวัยวะเพศ ไม่ควรดูต่ำหรือทำโทษเด็ก ควรเบี่ยงเบนความสนใจเด็กไปเรื่องอื่น เช่น ชวนเด็กเล่น ร้องเพลง หรือเล่นิทาน</p> <p>๓. อธิบายให้เด็กรู้ถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการเล่นอวัยวะเพศ</p>

ปัญหา	ลักษณะที่พบ	สาเหตุ	แนวทางช่วยเหลือและแก้ไข
๔. เด็กกััดเล็บหรือ	<ul style="list-style-type: none"> - กัดเล็บ ตลอดเวลาที่ว่าง จนเล็บหลุดแหว่ง - เด็กดูดนิ้ว 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เด็กมีความรู้สึกเหงาว่าเหวไม่มั่นคง ไม่สบายใจ ๒. เด็กมีความเครียด ซึ่งอาจเกิดจากความกลัวหรือเด็กคิดกลัวไปต่าง ๆ นานา ๓. การอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็ก ที่มีการควบคุม เช่น ดุมาก เจ้าระเบียบ หรือ ปกป้องมากเกินไป ๔. เด็กไม่กล้าแสดงออกทางอารมณ์ จึงแสดงออกโดยการกัดเล็บหรือดูดนิ้วแทน เช่น อารมณ์โกรธ 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. หาสาเหตุว่ามีอะไรบกวนจิตใจเด็กสัมผัสโอบกอด ให้ความรัก ความอบอุ่นเล่นนิทาน ๒. หากกิจกรรมที่น่าสนใจให้เด็กอย่าให้อยู่ว่าง ๓. บอกให้เด็กรู้ถึงอันตรายว่าเล็บที่สกปรกอาจเป็นสื่อนำโรคได้ ๔. หากไม่สามารถแก้อาการกัดเล็บหรือดูดนิ้วของเด็กได้ ควรพาเด็กไปพบจิตแพทย์เด็ก เพื่อขอคำแนะนำที่เหมาะสมต่อไป
๕. เด็กที่มีปัญหาการรับประทานอาหาร	<ul style="list-style-type: none"> - เบื่ออาหาร - ชอบวิ่งเล่น ชอบการป้อนปาย ไม่อยู่นิ่ง และไม่ค่อยสนใจการกินอาหาร - กินอาหารน้อยมาก 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เด็กเลือกรับประทานอาหาร ๒. เด็กถูกตามใจมากเกินไป ๓. กินของจุกจิกอื่น ๆ จนอิ่มก่อนมืออาหาร 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีในการกินและสร้างบรรยากาศที่ดีในการกินปรับปรุงสีสน รสชาติ ชนิดของอาหารจัดอาหารที่น่ากิน ๒. ไม่ใช้การบังคับ ใช้วิธีการจูงใจและเสริมแรงให้เด็กรับประทานอาหาร เช่น เล่นนิทาน จัดกิจกรรมปรุงอาหารง่าย ๆ ด้วยตนเอง ให้คำชมเชย

ปัญหา	ลักษณะที่พบ	สาเหตุ	แนวทางช่วยเหลือและแก้ไข
๖. เด็กที่มีปัญหาการนอน	เด็กไม่ยอมนอนกลางวัน	๑. เด็กบางคนไม่เคยนอนกลางวันมาก่อน ๒. สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม เช่น มีเสียงดัง รบกวนมีแสงสว่างมากเกินไป มีกลิ่นที่ไม่พึงประสงค์ ๓. เด็กเหนื่อย เครียด หรือวิตกกังวล	๑. ควรจัดที่นอนให้สะอาดและห้องมีบรรยากาศสงบ ๒. กิจกรรมก่อนนอนควรเป็นกิจกรรมที่สงบ ไม่กระตุ้นเด็ก และปฏิบัติเป็นประจำ เช่น เล่านิทานหรือร้องเพลงให้ฟัง ให้เด็กหลับตา ใช้มือลูบศีรษะเด็กเบา ๆ
๗. เด็กที่มีปัญหาการขับถ่าย	เด็กไม่ยอมปัสสาวะหรืออุจจาระ	๑. ไม่เคยถูกฝึกให้ใช้ห้องน้ำ ห้องส้วม เคยนั่งแต่กระโถน ๒. ติดผ้าอ้อมสำเร็จรูป ๓. ห้องน้ำห้องส้วม มีสภาพไม่เหมาะสม ไม่สะอาด หรือมีกลิ่นเหม็น ๔. เด็กกลัวการอยู่ในห้องแคบ ๆ คนเดียว	๑. ฝึกเด็กให้มีสุขนิสัยที่ดีในการขับถ่าย เช่น การรักษาความสะอาดหลังการขับถ่าย การถ่ายเป็นเวลา ๒. ฝึกให้เด็กรู้จักการใช้ห้องน้ำห้องส้วมเมื่อถึงวัยที่เหมาะสม แทนการนั่งกระโถน ๓. ไม่ควรให้เด็กใส่ผ้าอ้อมสำเร็จรูปตลอดเวลา ๔. ไม่ควรเข้มงวดเกินไปในการฝึกขับถ่ายและควรจัดสภาพห้องน้ำห้องส้วมให้เด็กอยากเข้าไปใช้

ปัญหา	ลักษณะที่พบ	สาเหตุ	แนวทางช่วยเหลือและแก้ไข
<p>๘. เด็กปัสสาวะรดที่นอน</p>	<p>- ปัสสาวะรดที่นอนหรือรดเสื้อผ้าในวัยที่เด็กควรจะควบคุมการขับถ่ายปัสสาวะได้แล้ว</p> <p>- ปัสสาวะรดที่นอนหรือรดเสื้อผ้า เป็นมากกว่า ๒ ครั้งใน ๑ อาทิตย์ ไม่ต่ำกว่า ๓ เดือน</p>	<p>๑. เด็กมีพัฒนาการช้ากว่าปกติไม่สามารถควบคุมการถ่ายปัสสาวะได้เมื่อถึงวัย</p> <p>๒. เกิดจากการอักเสบของกระเพาะปัสสาวะ หรือการที่เด็กมีความจุของกระเพาะเล็กกว่าปกติ ทำให้เด็กกลั้นปัสสาวะได้ไม่นาน</p> <p>๓. ถูกเลี้ยงดูอย่างปล่อยปละละเลย หรือเข้มงวดเกินไป ไม่ได้รับการฝึกนิสัยในการขับถ่ายที่ถูกต้อง หรือถูกฝึกเมื่ออายุน้อย</p> <p>๔. มีปัญหาที่ทำให้กระเทือนใจ</p>	<p>๑. ควรหาสาเหตุว่าเป็นเพราะอะไรเกิดจากสภาพร่างกายหรืออารมณ์ถ้าเด็กมีร่างกายปกติดี พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเด็กไม่ควรว่ากล่าวลงโทษ ล้อเลียน หรือทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ทำให้ เด็กเกิดความเครียด ตกใจกลัว</p> <p>๒. ควรให้กำลังใจเด็กและช่วยเหลือเด็กวิธีที่ใช้ได้ผลคือ ให้ลดน้ำดื่ม หรืออาหารที่มีรสจัด เพราะทำให้เด็กกระหายน้ำบ่อย</p> <p>๓. ควรให้เด็กปัสสาวะก่อนนอน และปลูกให้เด็กปัสสาวะตามเวลาที่เคยทำเป็นประจำทุกวัน ให้ทำงานกว่าเด็กจะเคยชินและลุกขึ้นมาปัสสาวะเองได้เมื่อปวด</p> <p>๔. ควรให้คำชมเชยเมื่อเด็กไม่ปัสสาวะรดที่นอน แต่ถ้าเด็กยังมีปัญหาการปัสสาวะรดที่นอน ควรปรึกษาจิตแพทย์เด็ก</p>
<p>๙. เด็กหยิบของผู้อื่น</p>	<p>พบในเด็กอายุ ๓ - ๔ ปี หยิบของของผู้อื่นหรือของในห้องเรียนไปโดยไม่ขออนุญาต</p>	<p>๑. เกิดจากความรู้สึกอยากได้ยังไม่เข้าใจเหตุผลเพียงต้องการอยากได้ของคนอื่น</p> <p>๒. เกิดจากความว่าเหวในจิตใจไม่ได้รับความอบอุ่นจากผู้เลี้ยงดู</p>	<p>๑. ควรสอนให้เด็กเรียนรู้สิทธิของผู้อื่น โดยการเล่านิทานให้เด็กเข้าใจ ด้วยวิธีนุ่มนวล แต่จริงจัง และควรเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดก่อนที่เด็กจะทำเป็นนิสัย</p> <p>๒. ขอความร่วมมือกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ช่วยกันแก้ไข อาจให้เด็กนำของมาให้เพื่อน และให้เพื่อนรู้จักการขออนุญาตก่อนหยิบของผู้อื่น</p>

ปัญหา	ลักษณะที่พบ	สาเหตุ	แนวทางช่วยเหลือและแก้ไข
๑๐. เด็กปฏิเสธการไปโรงเรียน	- ต่อด้านชัดเจน ร้องไห้อาย อ้าว่า ไม่สบาย ไม่ยอมไปโรงเรียน - แสดงอาการทางกาย ต่างๆ ที่มักจะเป็น ในช่วงเช้าที่จะต้องไปโรงเรียน เช่น คลื่นไส้ อาเจียน ปวดท้อง ปวดหัว วิงเวียน เหงื่อออกมาก ท้องเสีย - คิดวิตกกังวล เกี่ยวกับการไปโรงเรียน	๑. ปรับตัวเข้ากับผู้สอน เพื่อนและการปฏิบัติตาม ตารางกิจกรรมประจำวัน ของโรงเรียนไม่ได้ ๒. การอบรมเลี้ยงดูที่ ขาดการเอาใจใส่	๑. ควรเตรียมความพร้อม ที่จะรับเด็กเมื่อเปิดเรียน ทั้งตัวผู้สอน บรรยากาศภายในห้องเรียน วัสดุ อุปกรณ์ ของเล่น ของใช้ และ กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการมาโรงเรียน ๒. ให้ความรู้ผู้ปกครอง และร่วมมือกันเตรียมเด็กให้มีความพร้อมในการมาโรงเรียน ๓. จัดกิจวัตรประจำวันให้สม่ำเสมอ เช่น จัดตารางการกินการนอนให้เป็น เวลาเพื่อช่วยให้เด็กปรับตัวได้ง่ายขึ้น และ ร่วมมือในการทำกิจวัตรต่าง ๆ มาก ขึ้น ๔. ให้กำลังใจและเสริมแรงให้เด็กทำ กิจกรรมร่วมกับเพื่อน และปฏิบัติ กิจวัตรตามตารางกิจกรรมของ โรงเรียนอย่างค่อยเป็นค่อยไป

เชื่อมรอยต่อของการศึกษาระดับการปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ ๑

การเชื่อมรอยต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านต่อ แล สามารถจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กแต่ละคน เพื่อให้เด็กทุกคนสามารถ พัฒนาและเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับวัย โดยมีบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและต้องเห็นความสำคัญของการ เชื่อมรอยต่อดังนี้

๑. ผู้บริหารสถานศึกษา มีองค์ความรู้และสร้างความเข้าใจการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย กับ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยมีวิธีการดังนี้ ๑) การประชุมสร้างความรู้ ความเข้าใจเพื่อร่วมกันสร้างแนวทางเชื่อมต่อกันในทุกๆ ๒) จัดเตรียมเอกสารหลักสูตร เอกสารทาง วิชาการ ของระดับการศึกษาปฐมวัยและชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ มาทำความเข้าใจร่วมกัน ๓) จัดกิจกรรมสร้าง ความตระหนักถึงความสำคัญของการเชื่อมต่อให้ครูทั้งสองระดับได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันและสะท้อนสภาพ ปัญหา ความต้องการ และแนวทางแก้ไข เพื่อเตรียมเด็กปฐมวัยให้พร้อมสำหรับการเข้าเรียนในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๑ ๔) จัดหาสื่อ วัสดุอุปกรณ์ การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการสร้างรอยต่อของระดับ ปฐมวัยและประถมศึกษาปีที่ ๑ พร้อมทั้งจัดกิจกรรมพัฒนาพ่อแม่ผู้ปกครองเพื่อสร้างความเข้าใจในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง ๒ ระดับ

๒. ครูผู้สอนระดับปฐมวัยได้พัฒนาตนเองในการในการศึกษาหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้น

พื้นฐานการจัดการเรียนรู้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และสร้างความเข้าใจให้กับพ่อแม่ผู้ปกครองรวมทั้งช่วยเหลือครูประถมศึกษาปีที่ ๑ ในการปรับตัวของเด็กโดยมีรายละเอียดในการดำเนินการคือ ๑) ครูปฐมวัยได้จัดทำระบบข้อมูล สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็กเพื่อส่งให้ครูประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อทำความเข้าใจเด็กเป็นรายบุคคล

๒) ครูเตรียมความพร้อมไปกับเด็กในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ให้เด็กได้ปรับตัวในการเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ๓) จัดกิจกรรมให้เด็กคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมของห้องเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๓. ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ศึกษาและมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์

ตาม

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ดังนี้

๑) การจัดกิจกรรมสร้างความคุ้นเคยให้เด็ก พ่อแม่ ผู้และปกครอง โดยกาทำความรู้จักกับครูผู้สอนและห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ก่อนเปิดภาคเรียน

๒) จัดห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ให้มีบรรยากาศที่อบอุ่น ปลอดภัยและมีพื้นที่สำหรับเปิดโอกาสให้เด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมอย่างอิสระ

๓) วางแผนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมต่อดักรดับปฐมวัยและจัดกิจกรรมสร้างความคุ้นเคยกับเด็กที่เข้าเรียนประถมศึกษาปีที่ ๑ ๒ - ๔ สัปดาห์โดยการสร้างข้อตกลงเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๔) ครูศึกษาข้อมูลเด็กเป็นรายบุคคลเพื่อจัดการเรียนรู้และช่วยเหลือเด็กได้สอดคล้องกับความต้องการ

๔. พ่อแม่ผู้ปกครอง มีบทบาทสำคัญที่ส่งเสริมการศึกษาและต้องมีความเข้าใจในการเชื่อม

รอยต่อระดับชั้นปฐมวัยกับระดับชั้นประถมศึกษาโดยการให้ความร่วมมือและเตรียมความพร้อมให้บุตรหลานของตนเอง

โครงสร้างหน่วยเชื่อมรอยต่อ

หน่วยที่	หน่วยการเรียนรู้	สาระที่ควรเรียนรู้
๓๔	วิทยาศาสตร์น่ารู้	๑. ชื่อและลักษณะส่วนต่างๆของร่างกาย ๒. ชื่อและลักษณะของสิ่งของเครื่องใช้ใกล้ตัว ๓. เสียงต่างๆรอบตัว ๔. การใช้ไฟฟ้าในชีวิตประจำวันอย่างประหยัด ๕. ลักษณะของลมฟ้าอากาศแต่ละวัน
๓๕	คณิตศาสตร์แสนสนุก	๑. จำนวนและตัวเลข ๒. รูปเรขาคณิต ๓. การวัดการตวง ๔. ขนาด ๕. ทิศทาง
๓๖	เพื่อนใหม่ที่รัก	๑. แนะนำชื่อจริง ชื่อเล่น ๒. บอกลักษณะเด่นของตนเองและเพื่อน ๓. จับคู่เพื่อนที่มีลักษณะคล้ายตนเอง ๔. ร่วมกันสร้างข้อตกลงการเล่นอย่างปลอดภัย ๕. Bigbook
๓๗	รักการอ่าน	๑. ความสำคัญของภาษา ๒. พยัญชนะไทย ๓. ตัวอักษรในชื่อของตนเอง ๔. คำหรือข้อความที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ๕. ท่องคำคล้องจอง
๓๘	ครูป.๑ ที่รัก	๑. คำนวนเคยครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ๒. รู้จักครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ๓. อ่านชื่อครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ๔. รู้ชื่อครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ๕. ชื่อครูที่สอนเวียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

คำพื้นฐานอนุบาล

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
๑	มี	๓๕	ขา (น)	๖๙	เที่ยว (ก)
๒	ไม่	๓๖	ตำรวจ	๗๐	เพื่อน
๓	ก็	๓๗	จับ	๗๑	น้ำตาล
๔	ไป	๓๘	โรงเรียน	๗๒	จุมุก
๕	กิน	๓๙	ปลูก	๗๓	ผ้า
๖	แม่	๔๐	ฝึก	๗๔	ถู
๗	บ้าน	๔๑	หม้อ	๗๕	ครู
๘	หอม	๔๒	ตัว	๗๖	นม
๙	ใส่	๔๓	กล้วย	๗๗	ผักบุ้ง
๑๐	มัน (ส)	๔๔	หอม	๗๘	ตุ้
๑๑	เขา (ส)	๔๕	ดิน	๗๙	พระเจ้าอยู่หัว
๑๒	ชาย	๔๖	เก็บ	๘๐	ผม (น)
๑๓	คน (น)	๔๗	ปลา	๘๑	รู้จัก
๑๔	ข้าว	๔๘	หมา	๘๒	เดิน
๑๕	พ่อ	๔๙	ตลาด	๘๓	ขาม
๑๖	เล่น	๕๐	ตา (อวัยวะ)	๘๔	รัก
๑๗	ให้	๕๑	หา	๘๕	มะม่วง
๑๘	หนู (ส)	๕๒	ผ้าห่ม	๘๖	ได้
๑๙	ชอบ	๕๓	น้ำปลา	๘๗	หนังสือ
๒๐	มา	๕๔	ชี้	๘๘	น้ำ
๒๑	เห็น	๕๕	แขน	๘๙	นอน
๒๒	น้อง	๕๖	อาบน้ำ	๙๐	รถ
๒๓	ผม (ส)	๕๗	แตงโม	๙๑	พา
๒๔	มือ	๕๘	แกง	๙๒	ยา
๒๕	ขนม	๕๙	ดอกไม้	๙๓	นักเรียน
๒๖	ซ้อน	๖๐	มะพร้าว	๙๔	ของเล่น
๒๗	เลี้ยง	๖๑	ล้าง	๙๕	แม่ค้า
๒๘	जान	๖๒	พี่	๙๖	ลำไย
๒๙	ดู	๖๓	ซื้อ	๙๗	เปิด

คำพ้องพื้นฐานอนุบาล

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
๓๐	เสื่อ	๖๔	รู้	๙๘	ส้มโอ
๓๑	ไข	๖๕	อยู่	๙๙	ตีน
๓๒	ลูก	๖๖	ชุด	๑๐๐	ตุ๊กตา
๓๓	ถ้าย	๖๗	นก	๑๐๑	ส้ม
๓๔	ไก่	๖๘	แมว	๑๐๒	ฟิ่ง
๑๐๓	เงาะ	๑๓๙	สวนสัตว์	๑๓๕	ร้อน
๑๐๔	เรา	๑๔๐	หมี	๑๓๖	ว้าว
๑๐๕	มิด	๑๔๑	เตียง	๑๓๗	อา
๑๐๖	หมู	๑๔๒	หลัง	๑๓๘	พริก
๑๐๗	กระต่าย	๑๔๓	กัด	๑๓๙	หู
๑๐๘	พระ	๑๔๔	เสื่อกันหนาว	๑๔๐	ผู้หญิง
๑๐๙	ปาก	๑๔๕	ขนมปัง	๑๔๑	ฝน
๑๑๐	เรือ	๑๔๖	ชั้น (น)	๑๔๒	เช็ด
๑๑๑	ป่า	๑๔๗	เตา	๑๔๓	คะน้ำ
๑๑๒	ฟัน (น)	๑๔๘	มั่ง	๑๔๔	ข้าวสาร
๑๑๓	ผู้ชาย	๑๔๙	พระราชินี	๑๔๕	สะดือ
๑๑๔	ดอกเข็ม	๑๕๐	นั่ง	๑๔๖	ร่ม
๑๑๕	รูป	๑๕๑	เด็ก	๑๔๗	ปู (น)
๑๑๖	ป่า	๑๕๒	ชมพู่	๑๔๘	คว
๑๑๗	มะเขือ	๑๕๓	หน้า	๑๔๙	ตี๋ม
๑๑๘	กางเกง	๑๕๔	โต๊ะ	๑๕๐	ยิง
๑๑๙	ในหลวง	๑๕๕	ข้าง	๑๕๑	สมุด
๑๒๐	เสื่อผ้า	๑๕๖	ฉับ (ส)	๑๕๒	น้อยหน้า
๑๒๑	ดี	๑๕๗	ถนน	๑๕๓	ม้า
๑๒๒	สอน	๑๕๘	วิทย์	๑๕๔	หัวเข้า
๑๒๓	ย่า	๑๕๙	อ่าน	๑๕๕	สิงโต
๑๒๔	ห้อง	๑๖๐	ทัพพี	๑๕๖	กว้าง

คำพื้พื้นฐานอนุบาล

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
๑๒๕	วิ่ง	๑๖๑	เขียน	๑๙๗	ร้องไห้
๑๒๖	แปรง (น)	๑๖๒	งู	๑๙๘	วัด
๑๒๗	ไหว้	๑๖๓	ลุง	๑๙๙	มะขาม
๑๒๘	โรงพยาบาล	๑๖๔	เสื่อ	๒๐๐	ปลาทุ
๑๒๙	ทหาร	๑๖๕	ตุ๋น	๒๐๑	อุงุ่น
๑๓๐	ลิง	๑๖๖	ตา (ญาติ)	๒๐๒	มะยม
๑๓๑	หัว	๑๖๗	พาย (ก)	๒๐๓	หมวก
๑๓๒	ยาย	๑๖๘	ละมุด	๒๐๔	กระเป๋
๑๓๓	มะละกอ	๑๖๙	กุหลาบ	๒๐๕	กะหล่ำปลี
๑๓๔	น้ำ	๑๗๐	หญ้า	๒๐๖	นิ้ว
๑๓๕	โทรทัศน์	๑๗๑	เต่า	๒๐๗	กวาด
๑๓๖	นา	๑๗๒	ผักกาด	๒๐๘	ถุง
๑๓๗	ขนุน	๑๗๓	การ์ตูน	๒๐๙	ไล่
๑๓๘	นกแก้ว	๑๗๔	เท้า	๒๑๐	ติด
๒๑๑	เปิด	๒๒๒	กึ่ง	๒๓๓	ครัว
๒๑๒	มัด	๒๒๓	กระโดด	๒๓๔	ควาย
๒๑๓	ผักชี	๒๒๔	ตก	๒๓๕	รถยนต์
๒๑๔	บิน	๒๒๕	หยิบ	๒๓๖	ฝรั่ง (ผลไม้)
๒๑๕	มะลิ	๒๒๖	ตัด	๒๓๗	นั้น
๒๑๖	หมาป่า	๒๒๗	ที่นอน	๒๓๘	คอ
๒๑๗	ล้างสาด	๒๒๘	จระเข้	๒๓๙	ตะหลิว
๒๑๘	ชวานา	๒๒๙	เจอ	๒๔๐	กระป๋อง
๒๑๙	ประตู	๒๓๐	ปู่	๒๔๑	ถั่ว
๒๒๐	ตี	๒๓๑	ก้วยเตี่ยว	๒๔๒	ฉีดยา
๒๒๑	กราบ	๒๓๒	รถไฟ		

คำพื้นฐานประถมศึกษาปีที่ ๑

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
๑	กระจก	๑๘	งาน	๓๕	ทีวี
๒	กระดิ่ง	๑๙	เงิน	๓๖	วิชา
๓	กรรุดม	๒๐	เชือก	๓๗	เวลา
๔	กระรอก	๒๑	ช่วย	๓๘	วาด
๕	กระโปรง	๒๒	ชิงช้า	๓๙	วัน
๖	กาแฟ	๒๓	บันได	๔๐	นิทาน
๗	เก้าอี้	๒๔	ป่วย	๔๑	ราคา
๘	เกเร	๒๕	ประตู	๔๒	รักษา
๙	แก้ว	๒๖	ดินสอ	๔๓	เรียน
๑๐	แก่ง	๒๗	ตระไคร้	๔๔	ระวัง
๑๑	กอด	๒๘	ตระกร้า	๔๕	เล็บ
๑๒	ชำ	๒๙	ตะปู	๔๖	สะอาด
๑๓	ชำว	๓๐	ตะวัน	๔๗	สับปะรด
๑๔	ขยะ	๓๑	ทะเลาะ	๔๘	ไหล
๑๕	เขียน	๓๒	ทะเล	๔๙	ใหม่
๑๖	ไข	๓๓	เที่ยว	๕๐	หัวเราะ
๑๗	ค้ำ	๓๔	ทุเรียน		

การสร้างรอยเชื่อมต่องานการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะจะทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็กเข้าใจพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็ก สามารถสร้างหลักสูตรที่เชื่อมต่อกับระดับการศึกษา และจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับธรรมชาติการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กแต่ละคน บุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความสนใจต่อการช่วยลดช่องว่างของความไม่เข้าใจในการจัดการศึกษาทั้งสองระดับ ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็ก ผู้สอน ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษาอื่นๆ ทั้งระบบ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอนระดับปฐมวัย และผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ควรให้การสนับสนุนและช่วยเหลือที่เหมาะสม เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัว รับความเปลี่ยนแปลงในช่วงการสร้างรอยเชื่อมต่อได้เป็นอย่างดี สามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างราบรื่น ซึ่งต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการเชื่อมต่อทักษะทางภาษา ความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ การมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และความสามารถในการแสวงหาความรู้ ดังนี้

๑.๑.๑ ตัวอย่างการเชื่อมต่อกิจกรรมทางภาษา

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
<p>ทักษะพื้นฐานทางภาษา มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย</p> <p>ตัวบ่งชี้ ๙.๑ สนทนาโต้ตอบและเล่าเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ</p> <p>๙.๑.๑ ฟังผู้อื่นพูดจนจบและสนทนาโต้ตอบอย่างต่อเนื่อง เชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟัง</p> <p>๙.๑.๒ เล่าเป็นเรื่องราวต่อเนื่องได้</p> <p>ประสบการณ์สำคัญด้านการใช้ภาษา</p> <p>(๑) การฟังเสียงต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๒) การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ</p> <p>(๓) การฟังเพลง นิทาน คำคล้องจอง บทร้อยกรอง หรือเรื่องราวต่างๆ</p> <p>(๔) การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และความต้องการ</p> <p>(๕) การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง</p> <p>(๖) การพูดอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ</p> <p>(๗) การพูดอย่างสร้างสรรค์ในการเล่นและการกระทำต่างๆ</p> <p>(๘) การรอจังหวะที่เหมาะสมในการพูด</p> <p>(๙) การพูดเรียงลำดับคำเพื่อใช้ในการสื่อสาร</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒ อ่าน เขียนภาพและสัญลักษณ์ได้</p> <p>๙.๒.๑ อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำด้วยการชี้หรือกวาดตามองจุดเริ่มต้นและจุดจบของข้อความ</p> <p>ประสบการณ์สำคัญด้านการใช้ภาษา</p> <p>(๑๐) การอ่านหนังสือภาพ นิทานหลากหลายประเภท/รูปแบบ</p> <p>(๑๑) การอ่านอย่างอิสระตามลำพัง การอ่านร่วมกัน การอ่านโดยมีผู้ชี้แนะ</p> <p>(๑๒) การเห็นแบบอย่างของการอ่านที่ถูกต้อง</p> <p>(๑๓) การสังเกตทิศทางการอ่านตัวอักษร คำ และข้อความ</p> <p>(๑๔) การอ่านและชี้ข้อความ โดยกวาดสายตาตามบรรทัดจากซ้ายไปขวาจากบนลงล่าง</p> <p>(๑๕) การสังเกตตัวอักษรในชื่อของตน หรือคำคุ้นเคย</p>	<p>กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด</p> <p>มาตรฐาน ท ๓.๑</p> <p>สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์</p> <p>ตัวชี้วัดชั้นปี ป.๑</p> <p>๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตาม</p> <p>๒. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง</p> <p>๓. พูดแสดงความคิดเห็นเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู</p> <p>๔. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์</p> <p>๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด</p> <p>สาระที่ ๑ การอ่าน</p> <p>มาตรฐาน ท ๑.๑</p> <p>ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน</p> <p>ตัวชี้วัดชั้นปี ป.๑</p> <p>๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้นๆ</p> <p>๒. บอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน</p> <p>๓. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p> <p>๔. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน</p> <p>๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน</p>

๑.๑.๑ ตัวอย่างการเชื่อมต่อทักษะทางภาษา

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
<p>(๑๖) การสังเกตตัวอักษรที่ประกอบ เป็นคำผ่านการอ่านหรือเขียนของผู้ใหญ่</p> <p>(๑๗) การคาดเดาคำวลี หรือประโยคที่มีโครงสร้าง ซ้ำๆ กัน จากนิทาน เพลง คำคล้องจอง</p> <p>(๑๘) การเล่นเกมทางภาษา</p>	<p>๗. บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญ ที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน</p> <p>๘. มีมารยาทในการอ่าน</p>
<p>ตัวบ่งชี้ที่ ๙.๒ อ่าน เขียนภาพและสัญลักษณ์ได้</p> <p>๙.๒.๒ เขียนชื่อของตนเองตามแบบ เขียนข้อความ ด้วยวิธีที่คิดขึ้นเอง</p> <p>ประสบการณ์สำคัญด้านการใช้ภาษา</p> <p>(๑๙) การเห็นแบบอย่างของการเขียนที่ถูกต้อง</p> <p>(๒๐) การเขียนร่วมกันตามโอกาส และการเขียนอิสระ</p> <p>(๒๑) การเขียนคำที่มีความหมายกับตัวเด็ก/คำคุ้นเคย</p> <p>(๒๒) การคิดสะกดคำและเขียนเพื่อสื่อความหมาย ด้วยตนเองอย่างอิสระ</p>	<p>สาระที่ ๒ การเขียน</p> <p>มาตรฐาน ท ๒.๑</p> <p>ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงาน ข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมี ประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดชั้นปี ป.๑</p> <p>๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด</p> <p>๒. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ</p> <p>๓. มีมารยาทในการเขียน</p>

๑.๑.๒ ตัวอย่างการเชื่อมต่อความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐)	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
<p>ประสบการณ์สำคัญการคิดรวบยอด การคิดเชิงเหตุผล การตัดสินใจและแก้ปัญหา</p> <p>(๑) การสังเกตลักษณะ ส่วนประกอบ การเปลี่ยนแปลง และความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ โดยใช้ประสาทสัมผัสอย่างเหมาะสม</p> <p>(๒) การสังเกตสิ่งต่างๆ และสถานที่จากมุมมองที่ต่างกัน</p> <p>(๓) การบอกและแสดงตำแหน่ง ทิศทาง และระยะทางของสิ่งต่างๆ ด้วยการกระทำ ภาพวาด ภาพถ่าย และรูปภาพ</p> <p>(๔) การเล่นกับสื่อต่างๆ ที่เป็นทรงกลม ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ทรงกระบอก ทรงกรวย</p> <p>(๕) การคัดแยก การจัดกลุ่ม และการจำแนกสิ่งต่างๆ ตามลักษณะ และรูปร่าง รูปทรง</p> <p>(๖) การต่อของชิ้นเล็กเติมในชิ้นใหญ่ ให้สมบูรณ์ และการแยกชิ้นส่วน</p> <p>(๗) การทำซ้ำ การต่อเติม และการสร้างแบบรูป</p> <p>(๘) การนับและแสดงจำนวนของสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวัน</p> <p>(๙) การเปรียบเทียบและเรียงลำดับจำนวนของสิ่งต่างๆ</p> <p>(๑๐) การรวมและการแยกสิ่งต่างๆ</p> <p>(๑๑) การบอกและแสดงอันดับที่ของสิ่งต่างๆ</p> <p>(๑๒) การชั่ง ตวง วัดสิ่งต่างๆ โดยใช้เครื่องมือและหน่วยที่ไม่ใช่หน่วยมาตรฐาน</p>	<p>สาระที่ ๑ จำนวนและพีชคณิต มาตรฐาน ค ๑.๑ ๓. เรียงลำดับจำนวนนับไม่เกิน ๑๐๐ และ ๐ ตั้งแต่ ๓ ถึง ๕ จำนวน</p> <p>มาตรฐาน ค ๑.๒ ๑. ระบุจำนวนที่หายไปในรูปแบบรูปของจำนวนที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงทีละ ๑ และทีละ ๑๐ และระบุรูปที่หายไปในรูปแบบรูปซ้ำของรูปเรขาคณิตและรูปอื่นๆ ที่สมาชิกในแต่ละชุดที่ซ้ำมี ๒ รูป</p> <p>สาระที่ ๒ การวัดและเรขาคณิต มาตรฐาน ค ๒.๑ ๑. วัดและเปรียบเทียบความยาวเป็นเซนติเมตร</p> <p>๒. วัดและเปรียบเทียบน้ำหนักเป็นกิโลกรัม เป็นขีด</p> <p>มาตรฐาน ค ๒.๒ ๑. จำแนกรูปสามเหลี่ยม รูปสี่เหลี่ยมวงกลม วงรี ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ทรงกลม ทรงกระบอก และกรวย</p>	<p>สาระที่ ๑ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ มาตรฐาน ว ๑.๑ ๑. ระบุชื่อพืชและสัตว์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณต่างๆ จากข้อมูลที่รวบรวมได้</p> <p>๒. บอกสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของสัตว์ในบริเวณที่อาศัยอยู่</p> <p>สาระที่ ๒ วิทยาศาสตร์กายภาพ มาตรฐาน ว ๒.๑ ๒. ระบุชนิดของวัสดุ และจัดกลุ่มวัสดุตามสมบัติที่สังเกตได้</p> <p>สาระที่ ๓ วิทยาศาสตร์ โลก และอวกาศ มาตรฐาน ว ๓.๑ ๒. อธิบายสาเหตุที่มองไม่เห็นดาวส่วนใหญ่ในเวลากลางวันจากหลักฐานเชิงประจักษ์</p> <p>สาระที่ ๔ เทคโนโลยี มาตรฐาน ว ๔.๒ ๑. แก้ปัญหาอย่างง่าย โดยใช้การลองผิดลองถูก การเปรียบเทียบ</p> <p>๒. แสดงลำดับขั้นตอนการทำงานหรือการแก้ปัญหาอย่างง่าย โดยใช้ภาพสัญลักษณ์หรือข้อความ</p>

๑.๑.๒ ตัวอย่างการเชื่อมต่อความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ (ต่อ)

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐)	
	กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
<p>(๑๓) การจับคู่ การเปรียบเทียบ และการเรียงลำดับสิ่งต่างๆ ตามลักษณะความยาว/ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร</p> <p>(๑๔) การบอกและเรียงลำดับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ตามช่วงเวลา</p> <p>(๑๕) การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน</p> <p>(๑๖) การอธิบายเชื่อมโยงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำ</p> <p>(๑๗) การคาดเดาหรือการคาดคะเนสิ่งที้อาจจะเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล</p> <p>(๑๘) การมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล</p> <p>(๑๙) การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา</p>	<p>สาระที่ ๓ สถิติและความน่าจะเป็น มาตรฐาน ค ๓.๑</p> <p>๑. ใช้ข้อมูลจากแผนภูมิรูปภาพในการหาคำตอบของโจทย์ปัญหาเมื่อกำหนดรูป ๑ รูป แทน ๑ หน่วย</p>	

๑.๑.๓ ตัวอย่างการเชื่อมต่อความสามารถในการแสวงหาความรู้

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
<p>มาตรฐานที่ ๑๒ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๑ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้</p> <p>๑๒.๑.๒ กระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ ๑๒.๒ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้</p> <p>๑๒.๒.๑ ค้นหาคำตอบข้อสงสัยต่างๆ โดยใช้วิธีการหลากหลายด้วยตนเอง</p> <p>ประสบการณ์สำคัญเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และการแสวงหาความรู้</p> <p>(๑) การสำรวจสิ่งต่างๆ และแหล่งเรียนรู้รอบตัว</p> <p>(๒) การตั้งคำถามในเรื่องที่สนใจ</p> <p>(๓) การสืบเสาะหาความรู้เพื่อค้นหาคำตอบของข้อสงสัยต่างๆ</p> <p>(๔) การมีส่วนร่วมในการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอข้อมูลจากการสืบเสาะหาความรู้ในรูปแบบต่างๆ และแผนภูมิอย่างง่าย</p>	<p>กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์</p> <p>คุณภาพผู้เรียน เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓</p> <ul style="list-style-type: none"> • แสดงความกระตือรือร้น สนใจที่จะเรียนรู้ มีความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่จะศึกษาตามที่กำหนดให้หรือตามความสนใจ มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น • ตระหนักถึงประโยชน์ของการใช้ความรู้ และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการดำรงชีวิต ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทำโครงการหรือชิ้นงานที่กำหนดให้ หรือตามความสนใจ

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับปฐมวัยตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้ความสำคัญกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในรูปแบบของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมประจำวันในระดับปฐมวัยมีความยืดหยุ่น เน้นการช่วยเหลือตนเองและส่งเสริมทักษะที่จำเป็น ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ต่อไป ดังนั้น เด็กที่จบหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จึงมีสภาพที่พึงประสงค์ในแต่ละพัฒนาการตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ระบุไว้ในหลักสูตร อย่างไรก็ตาม เด็กปฐมวัยมักถูกคาดหวังว่าจะต้องมีความพร้อมสำหรับการเรียนรู้ทางวิชาการในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ทั้งนี้เป้าหมายหลักในการจัดการศึกษาปฐมวัยคือ การช่วยให้เด็กพัฒนาความสามารถ ความเข้าใจ และการแสดงพฤติกรรมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาการเรียนรู้ที่ผ่านประสบการณ์สำคัญตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังกล่าว จะช่วยให้เด็กเกิดทักษะนำไปสู่ความพร้อมในการเรียนรู้ และประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ที่มีลักษณะอย่างเป้นทางการของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ได้เป็นอย่างดี ทักษะจำเป็นสำหรับความพร้อมในการเรียนรู้สำหรับเด็กชั้นปฐมวัยศึกษากับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ประกอบด้วยทักษะที่สำคัญ ดังนี้

๑. ทักษะการช่วยเหลือตนเอง เด็กสามารถใช้ห้องน้ำห้องส้วมได้ด้วยตนเอง แต่งกายได้เอง เก็บของเข่าที่เมื่อเล่นเสร็จและช่วยทำความสะอาด ร้องขอความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น
๒. ทักษะการไ้กกลามเนื้อใหญ่ เด็กสามารถวิ่งได้อย่างราบรื่น วิ่งก้าวกระโดดได้ กระโดดด้วยสองขาพนจากพื้น ถีบ จับ ขวางลูกบอลกระดอนได้ ปั่นปายเครื่องเล่นสนามได้
๓. ทักษะการไ้กกลามเนื้อเล็ก เด็กสามารถใช้มือประสานสัมพันธ์กับตา และหยิบจับอุปกรณ์วาดภาพและเขียน วาดภาพคน มีแขน ขา และส่วนต่างๆ ของร่างกาย ตัดตามรอยเส้นและรูปร่างต่างๆ เขียนตามแบบอย่างได้

๔. ทักษะภาษาและการรู้หนังสือ เป็นทักษะกระบวนการที่เกิดขึ้นตั้งแต่แรกเกิด และมีการพัฒนาต่อเนื่องไปตลอดทุกช่วงวัย เป็นทักษะจำเป็นที่เด็กสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ฟังและปฏิบัติตามคำชี้แจงต่างๆ ฟังเรื่องราวและคำคล้องจองต่างๆ อย่างสนใจ เขารวมฟังและสนทนาอภิปรายในเรื่องต่างๆ ผลัดกันพูดโต้ตอบเล่าเรื่องและทบทวนเรื่องราวหรือประสบการณ์ต่างๆ ตามลำดับเหตุการณ์ เล่าเรื่องจากหนังสือภาพอย่างเป็นเหตุเป็นผล อานหรือจดจำคำบางคำที่มีความหมายต่อตนเอง เขียนชื่อของตนเองได้ เขียนคำที่มีความหมายต่อตนเองเพื่อสื่อสาร โดยคิดสะกดคำด้วยตนเอง มีความคิดรวบยอด ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบและความหมายของภาษาเขียนที่ปรากฏตามสื่อ สิ่งพิมพ์รูปแบบต่างๆ

๕. ทักษะการคิด เด็กสามารถแลกเปลี่ยนความคิดและให้เหตุผลได้ จดจำภาพและวัตถุที่เหมือนและแตกต่างกันได้ ไขคำใหม่ๆ ในการแสดงความคิด ความรู้สึก ถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง เปรียบเทียบจำนวนของวัตถุ ๒ กลุ่ม โดยใช้คำ “มากกว่า” “น้อยกว่า” “เท่ากัน” อธิบายเหตุการณ์/เวลาตามลำดับอย่างถูกต้อง เชื่อมโยงเวลากับกิจวัตรประจำวัน

๖. ทักษะทางสังคมและอารมณ์ เด็กสามารถปรับตัวตามสถานการณ์ ไขคำพูดเพื่อแก้ไขข้อขัดแย้ง นั่งได้นาน ๕ - ๑๐ นาที เพื่อฟังเรื่องราวหรือทำกิจกรรม ทำงานจนเสร็จ รวมมือกับคนอื่นและผลัดกันเล่น ควบคุมอารมณ์ตนเองได้เมื่อกังวลหรือตื่นเต้น หยุดเล่นและทำในสิ่งที่ผู้ใหญ่ต้องการให้ทำได้ ภูมิใจในความสำเร็จของตนเอง

ภาคผนวก

คำสั่งโรงเรียนบ้านตอแล

ที่ ๖๕ / ๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๔) ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งที่ สพฐ. ๑๒๒๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แทนหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ฉะนั้นเพื่อให้การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เป็นต้นไป โดยกำหนดให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๖) ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย จึงแต่งตั้งบุคคลต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการในการจัดทำหลักสูตรดังกล่าวคือ

๑. คณะกรรมการที่ปรึกษาประกอบด้วย

๑.๑ นายกอแข็ง มุขอ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ประธานกรรมการ
๑.๒ นางสาวสุวิมล กาสีอนัน	ผู้แทนครู	กรรมการ
๑.๓ นางสาวมะยี่อนิง อารง	ผู้แทนศิษย์เก่า	กรรมการ
๑.๔ นายอายุ มะยาแม	ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กรรมการ
๑.๕ นายเจ๊ะแหว สะมะแอ	ผู้แทนองค์กรศาสนา	กรรมการ

หน้าที่ ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการปฐมวัยขอความร่วมมือ

๒. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการปฐมวัย ประกอบด้วย

๒.๑ นางสาวนิฟาตอณะห์ นิและ	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธาน
๒.๒ นางสาวสุวิมล กาสีอนัน	ครูวิชาการโรงเรียน	กรรมการ
๒.๓ นางสาวอมาวสุ อาแหว	หัวหน้างานปฐมวัย	กรรมการ
๒.๔ นางสาวยุสรอ ดอแหว	ตัวแทนครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	กรรมการ
๒.๕ นายสุภีพลี มะยูโซ๊ะ	ตัวแทนผู้ปกครอง	กรรมการ
๒.๖ นายการียา หะมะ	ตัวแทนชุมชน	กรรมการ
๒.๗ นางสาวชูรายดาห์ ยูโซ๊ะ	ครูสอนปฐมวัย	กรรมการและเลขานุการ

หน้าที่จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๖) ตามหลักสูตร
การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยปรับปรุงให้เหมาะสมกับเด็กและสภาพท้องถิ่น เสนอขอความ
เห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านตอแลต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ลงชื่อ

นางสาวนิฟาตอณะห์ นิและ
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตอแล

ประกาศโรงเรียนบ้านตอแล

เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โรงเรียนบ้านตอแล

ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

.....

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีคำสั่งที่ สพฐ.๑๒๒๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๐ ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แทนหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ๒๕๕๖ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๓ เป็นต้นไป โดยให้สถานศึกษาได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนปฐมวัย กรรมการสถานศึกษา และตัวแทนผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบ้านตอแล ได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อใช้ในการศึกษา ๒๕๖๗ ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ให้เด็กปฐมวัยได้อย่างเหมาะสมกับวัย

ทั้งนี้ หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โรงเรียนบ้านตอแล ได้ผ่านการตรวจสอบหลักสูตรเพื่อให้มีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๗ จึงประกาศให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย โรงเรียนบ้านตอแล ได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๗

(นายกอแข็ง มุขอ)

ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

(นางสาวนิฟาตอนะห์ นิและ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตอแล

ประกาศคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านต่อแล
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ในโรงเรียน

.....

ตามที่คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย ได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย การจัดทำแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย นั้น

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หลักสูตรนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗

(นายกอแข็ง มุซอ)

ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
โรงเรียนบ้านต่อแล

แบบตรวจสอบหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยก่อนการนำหลักสูตรไปใช้

โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 สังกัด.....เขต.....

คำชี้แจง

แบบตรวจสอบหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยฉบับนี้เป็นแบบสำรวจความคิดเห็นที่ใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ และให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของสถานศึกษาทำหน้าที่ตรวจสอบ เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอนระดับปฐมวัย ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ผู้แทนคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้แทนผู้ปกครอง และผู้แทนชุมชน เป็นต้น

กรณีที่สถานศึกษามีความต้องการในการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร สามารถใช้วิธีการในการรวบรวมความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่นๆ เช่น การประชุมสนทนากลุ่ม การประชุมกลุ่มย่อย

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

๑. เพศ ชาย หญิง
๒. อายุ ๒๐ - ๔๐ ปี ๔๑ - ๕๐ ปี ๕๑ - ๖๐ ปี มากกว่า ๖๐ ปี
๓. สถานะ/ตำแหน่งหน้าที่

☐ ผู้บริหารสถานศึกษา	☐ ผู้สอนระดับปฐมวัย
☐ ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ	☐ ผู้แทนคณะกรรมการสถานศึกษา/คณะกรรมการบริหารโรงเรียน
☐ ผู้แทนผู้ปกครอง	
☐ ผู้แทนชุมชน	
☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	

หลักสูตรสถานศึกษา

ระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา 2567